DILEMMA

Studentenblad van de Blandijn

4

3x ERASMUS p. 9

INTERVIEW Teach for Belgium p. 16

PROF AAN HET WOORD p. 23

Gent Editie 4 Lente 2020 V.U.: Simon Lambrechts & Flor Roesbeke

altijd bereikbaar

Schild: © Abel Demuysere

De preses (s)preekt

Beste Filologen, er moet mij iets van het hart. Ik had nochtans gezworen dat ik het ging laten voor wat het is. En toch breng ik het nu weer op. Blijkbaar kan ik dat niet goed, dingen laten voor wat ze zijn. Daar hebben vrienden en familie me al meermaals op gewezen. Maar misschien is dat net goed. Misschien zouden we dat allemaal soms een beetje minder goed moeten kunnen.

Kort na de examens bevond ik mij in een van mijn favoriete cafés. De wie, wat, waar, waarom kunnen we gerust buiten beschouwing laten, maar laat mij stellen dat het een diepe indruk heeft nagelaten. Een letterlijk bloed-vanonder-mijn-nagels-halende indruk nog wel. Ik zit gezellig achterover in mijn stoel, het tweede glaasje rosé van de avond in de hand, wanneer mijn intussen-niet-meer-zo-gezel(lig)schap doodleuk het nut van onze faculteit in twijfel trekt. Ik denk: "Excuseer?" en hij herhaalt zich ... een eerste, tweede, derde en god-is-iemand-nog-aan-het-tellen-hoeveelste keer. Ik besluit het op onwetendheid te steken en met een mond vol tanden, ontbloot ik ze om het bij een vriendelijke glimlach en een knikje te houden. Durf vooral te denken, maar *godverdomme* zwijg dan toch.

Ik schrijf dit op de laatste dag van de krokusvakantie. Middelbare scholieren worden in deze periode overrompeld met infobrochures en uitnodigingen voor openlesdagen en SID-in-beurzen. Wat ik mij daar vooral bij voorstel, is een chaotisch over-en-weergeroep in een wanhopige poging tot overtuigen van de eigen facultaire superioriteit. Terwijl de een beweert "de toekomst" te zijn en een ander pronkt met betwistbare begrippen als "werkzekerheid" of "sociale relevantie", denkt de kritische ziel in de achterhoek van de kamer vooral: "Waar is de wereld toe gekomen?"

In plaats van de luidste stem in die kamer te willen zijn, zouden we in de eerste plaats moeten beogen een verzoenend discours te laten weerklinken. Een dat zich resoluut afzet tegen een dergelijke ideologische fragmentatie. Opdat we een sfeer kunnen creëren waarin iedereen in alle vrij- en openheid de richting mág ontdekken waartoe hij zich vanuit een - zoals de rechtsgeleerden zouden zeggen - 'onweerstaanbare drang' geroepen voelt. Opdat iedereen kan floreren vanuit een intrinsieke interesse die niet aan banden gelegd, maar net aangemoedigd wordt.

De echte waarde van het universitaire leven vind je namelijk niet aan de faculteit met de hoogste inschrijvingscijfers of de meeste publicaties. Nee, de ware rijkdom schuilt in de onderlinge complementariteit. In geneeskundigen die zich laten leiden door moraal; in kunstwetenschappers die bij hun interpretatie steunen op de wijsheid van historici en archeologen; in psychologen die zich meester maken in de statistiek en in astrofysici die zonder blozen opgaan in atmosferische poëzie.

Laten we het dus vooral níet menen, wanneer we op cantussen beweren dat LO een keuzevak is, en ons des te meer laten doordringen van gemeenschapsgevoel en broederlijkheid wanneer we hand in hand elkaars richtingen bezingen. Doe dat gerust met net dat beetje meer trots tijdens je eigen verzen en met een net iets bredere glimlach rond je lippen. Maar doe dat vooral steeds met het eeuwenoud besef dat alles begint bij het netwerk aan verhoudingen tussen jezelf en degenen rondom je ... Al moet je daar misschien een menswetenschapper voor zijn.

Julie Vlaminck

Inhoud

FOCUS

Iran 7
3x Erasmus 9
Santiago, Chili 9
Sint-Petersburg, Rusland 12
Toulouse, Frankrijk 13

SPEAKER'S CORNER

Ode aan Erasmusliefde 35
Een hymne over de naam en de eer van de aanbiddelijke Theresa 36

INTERVIEW

Teach For Belgium 17

BELLETRIE

Robinson Crusoe? Robinson No No 39

UNIEF

Prof aan het woord 23
Eerste hulp bij studieboeken 26
Stuververkiezingen 27

AUW LA

Poëzie 43

FILOLOGICA

Reisverslag Filoreis Dublin 31
Sport spreekt 32
Activiteitenkalender 33
Filologica's Merchverkoop 33

EXTRA

Covidoolhof 46
Scriptor Shitposting 47
Zoek de verschillen 48
Horoscoop 50
UniChef 52
Oplossingen 55

Scriptoriaal

Beste Filologen

Jullie hebben het ongetwijfeld al vernomen: het coronavirus verspreidt zich nu ook in België als een lopend virusje. Wij, de angsthazen die we zijn, hebben daarom besloten om ons land te ontvluchten. Universiteiten en scholen zullen weldra hun deuren sluiten. Shoppingcentra en winkels zijn door toedoen van de hysterie van hamsteraars door hun voorraad heen. En de modale Belg... trekt zich er nog helemaal niks van aan, want we bestellen nog altijd vettig eten in ons favoriete frietkot en skippen onze lessen - uiteraard uit principe - niet.

Wij houden het alleszins voor bekeken. Houdoe, salut en de kost!
En jullie, arme stakkers, jullie zijn gejost.
Want wij trekken eropuit en laten jullie achter.
Dus, corona kust ons kloten en… euhm ... wasverzachter?

Daaaag dag dag dag dag

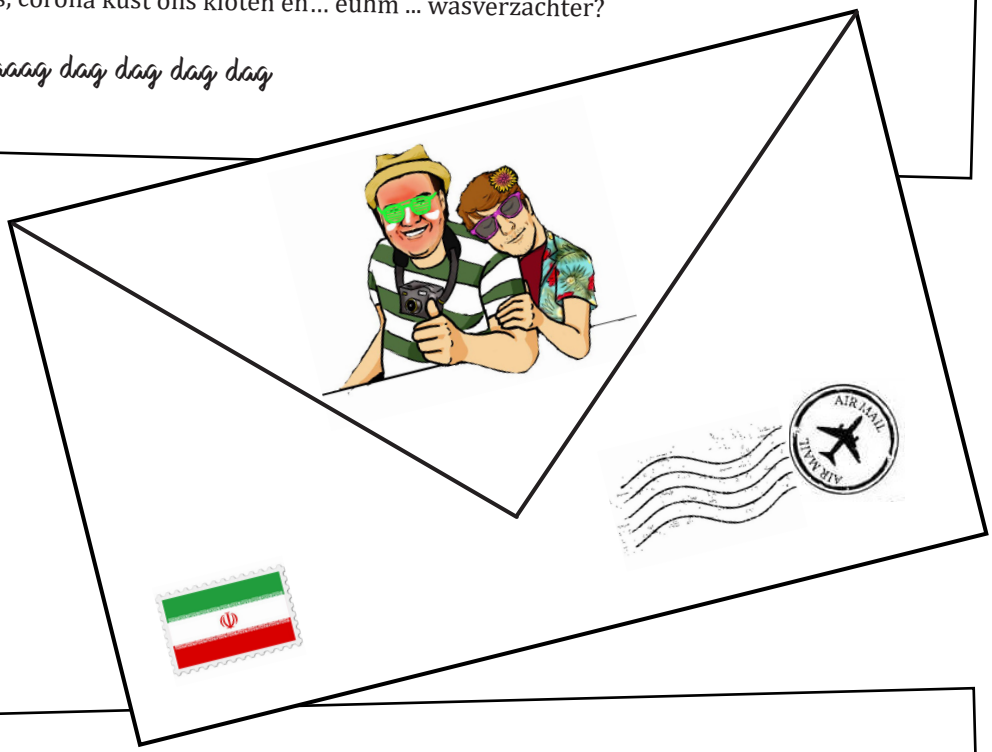

Liefste mamsie

Zonnige groetjes vanuit onze laatste tussenstop, Iran. We hebben daar heel wat interessante ervaringen opgedaan. Op café zijn we gisteren ook enkele Erasmusstudenten tegengekomen die ons vertelden over hun reiservaringen in onder andere Chili, Sint-Petersburg en Toulouse.

We moeten tenminste even niet nadenken over school, want die algemene vakken in het tweede semester... wat is me dat, zeg?! En een professor heeft zelfs al een essay doorgestuurd. "Is Reading Novels Good for You? What Psychologists Can (and Cannot) Tell Us About the Benefits of Reading", dat klinkt wel interessant. En we hebben nog betere vooruitzichten: Filologica's galabal vindt binnenkort plaats. Nu hebben we een lange terugvlucht voor de boeg. Gelukkig hebben we enkele spelletjes om ons bezig te houden.

Tschüss <3

Jouw Scriptoren,
Simon en Flor

Colofon

V.U.
Simon Lambrechts
Flor Roesbeke
Scriptoren Filologica
Blandijnberg 2, 9000 Gent

Hoofdredactie
Simon Lambrechts
Flor Roesbeke

Vormgeving
Youness Iken

Illustraties
Cedric Vermeire

Correctoren
Stijn Den Haese
Youness Iken
Simon Lambrechts
Flor Roesbeke
Julie Vlaminck

Redactie
Ineke Barbaix
Marco Caracciolo
Marie Claes
Stijn Den Haese
Vince De Nil
Lore De Schutter
Ben De Slagmulder
Maral Mesghali
Durim Morina
Simon Lambrechts
Flor Roesbeke
Stef Roesbeke
Hannah Soenens
Jasper Soens
Emiel 'T Kindt
Gilles Vanden Bogaert
Stefanie Van de Vyvere
Elena Van Meirvenne
Julie Vlaminck
Victor Ysebaert

Wij bedanken
Eveline Vandewalle
Skype-interviews
† Our Lord and Saviour †

Wij vervloeken
Stagedocumenten
Corona
Afgelaste reizen

FOCUS

IRAN

De wondere wereld van de dubbele nationaliteit

door **Maral Mesghali**

Het vliegtuig landt, ik doe mijn hoofddoek om en ik krijg een krop in mijn keel. “Ik moet weer twee weken lang dat onding op mijn hoofd verdragen,” is de eerste gedachte die door mijn hoofd schiet wanneer we aankomen in Shiraz, een stad in het zuiden van Iran waar mijn vader is opgegroeid. Het is drie uur ’s nachts. Ik volg slaperig mijn ouders naar de uitgang. De luchthaven ziet er bijna louche uit. Iemand van de familie komt ons ophalen en wanneer we aankomen in het huis van mijn oma gaan we al snel slapen. We zullen het nodig hebben, want de volgende dagen zullen weer een hectische massa van indrukken en emoties gecombineerd met een chronisch slaaptekort worden, en het wordt tot wel veertig graden overdag (en veel koelt het ’s avonds niet echt af). Van de vele momenten en ervaringen zijn er mij enkele bijgebleven. Zij tonen in alle geuren en kleuren de diversiteit van het leven in Iran. >>

Nasir Al Morkmoskee, Shiraz, Iran

People watching
Wanneer we over straat lopen – 'wij' refereert aan mijn familie, mijn vader, mijn moeder en ik – worden we constant aangekeken. Mensen zijn in de war. Mijn mama en ik zijn in hun ogen buitenlanders en de lokale mensen begrijpen dan ook niet hoe we in het plaatje passen. De rest van mijn familie ziet er duidelijk inheems uit, dus ze snappen niet wat die twee toeristen erbij lopen te doen. De voorbijgangers trekken vooral grote ogen wanneer ze mij en mijn nicht vrij vloeiend Engels horen spreken. Als ik bij mijn vader ga polsen wat er precies aan de hand is, vertelt hij me dat de mensen hier vaak mensen aanstaren, maar dat het niet per se veel met ons te maken heeft. Het is een andere gewoonte dan in België, waardoor ik me in het begin wel minder op mijn gemak voelde, maar ik ben er eigenlijk dankbaar voor, want dat betekent dat ik net hetzelfde kan doen en dat niemand mij kwalijk neemt als ik zo veel mogelijk van mijn bewonderende omgeving probeer op te slaan in mijn geheugen.

"Mijn mama en ik zijn in hun ogen buitenlanders en de lokale mensen begrijpen dan ook niet hoe we in het plaatje passen. De rest van mijn familie ziet er duidelijk inheems uit, dus ze snappen niet wat die twee toeristen erbij lopen te doen"

Bazaar Vakil
Mijn favoriete plek in Shiraz is de Bazaar Vakil. Zo'n bazaar is een beetje als een grote overdekte markt, maar dan met allemaal zijgangetjes en binnenpleintjes, waar je dan toch weer even onder de blote hemel staat. Je vindt er àlles: van potten met mengsels van wel dertien verschillende kruiden, tot de mooiste stoffen voor traditionele kleding en de grootste variatie aan notensoorten die je ooit al hebt gezien. Je vindt er ook kohlpotloden, zoals ze die honderd jaar geleden maakten, en geurstokjes waar zeemzoetige rookkringetjes uit opstijgen. Maar het leukste vind ik de zaakjes waar ze khatamdoosjes verkopen. Ze zijn gemaakt van driehoekige latjes hout, been en allerlei soorten metaal zoals zilver en goud, die dan in sterretjes of andere patronen worden ingelegd. Hoe kleiner de patroontjes, hoe beter het vakwerk. Ons huis staat al vol, maar we kunnen het niet laten van toch een of twee doosjes mee te nemen.

Mijn eerste huwelijksaanzoek
Een ander magnifiek gebouw in Shiraz is de moskee van Shah Cheragh, wat letterlijk 'Koning van het licht' betekent. De architectuur is zo mooi dat je bijna vergeet dat je – als vrouw – volledig bedekt moet zijn met een chador, wat in het Perzisch trouwens hetzelfde woord is voor tent. Het is een lang doek dat je volledig rond je moet wikkelen. Zo erg vind ik het niet, maar mijn tante loopt wel al na een kwartier weer gefrustreerd naar buiten. Ze woont in Kish, een eiland dat deel is van Iran, waar de regels over het algemeen veel minder streng zijn dan hier. Ik tracht zo goed en zo kwaad het gordijn rond mij te houden, terwijl ik naar boven kijk. De mozaïeken zijn zalig kleurrijk en vertellen haast een verhaal. Er is ook een zaal – waar mannen en vrouwen gescheiden worden – waarvan het plafond helemaal gemaakt is van stukjes spiegel. Het is net alsof je voor eeuwig in de diepte zou kunnen staren. Maar je moet wel opletten, want overal verspreid zitten mensen voorovergebogen te bidden. Je zou er maar eens over struikelen… Wanneer ik dan weer buiten kom, loop ik nog wat verwilderd rond, half zoekend naar mijn gezelschap, half de architectuur bewonderend. Ik heb net mijn vader zien wandelen, wanneer er een vrouw op mij komt afgestapt.

"Ze vroeg blijkbaar of ik niet met haar zoon zou willen trouwen. Ze had niet eens een foto bij van hem!"

Ze begint in het Farsi – het Perzische woord voor 'Perzisch' – tegen mij te praten. Ze schijnt iets van mij te verwachten. Ik weet niet goed wat te doen, dus ik wijs naar mijn vader en zeg "pedar-am" (mijn vader). Ze doet haar uitleg opnieuw terwijl mijn vader voor mij vertaalt. Ze vroeg blijkbaar of ik niet met haar zoon zou willen trouwen. Ik kan mezelf niet inhouden en schiet in de lach. Ze had niet eens een foto bij van hem!

Zwemmen in de Perzische Golf en hernia's in een speedboot
Ergens in de helft van de eerste week gaan we twee dagen naar Qeshm, een eiland in de Perzische Golf. We moeten wel een half uurtje op het vliegtuig, maar dat is geen probleem, want spotgoedkoop. Het klinkt als een leuk uitstapje, maar er is één ding waar ik niet op had gerekend: het zijn de warmste dagen van de maand en wij beslisten naar een eiland te gaan zonder enige begroeiing en bijgevolg zonder schaduw. Het is van airco naar airco overleven. Elke seconde onder de vlakke zon voel ik de zweetdruppels groter worden en verder naar beneden rollen. Over de oppervlakte van het dorre

landschap staan er wankel uitziende grote rotsen verspreid. Mijn oom geeft uitleg: vroeger was het eiland zo hoog als de bovenkant van de rotsenstapels, maar omdat het van broze steen is, is het bijna volledig geërodeerd door de wind. Er zal dus een moment komen dat het eiland volledig wordt weggevaagd van de kaart.

We hebben afgesproken in de haven. We gaan naar Hormuz, een klein eiland dat in de buurt ligt – nog geen kwartiertje varen. Tijdens de bootreis mogen we niet op het dek, maar moeten we met z'n allen beneden op bankjes zitten. Wanneer ik misselijk begin te worden, is het meer alsof ik busziek dan zeeziek word. Maar door de airco is de hitte nog steeds beter te verdragen dan buiten. In de haven kopen we allemaal een zonnehoed, en ik lach een beetje met mijn nichten over hoe toeristisch we er wel uitzien. Uiteindelijk is zelfs dat te veel inspanning in deze hitte. Wanneer mijn familie voorstelt om een boottochtje te maken rond het eiland, wordt er enthousiast ingestemd. Deze keer is het geen overkapte busboot, maar wel een klein houten speedbootje waar we met z'n allen net inpassen. Mijn moeder en ik zijn nog niet bekomen van de hitte of we stellen ons al kandidaat om vooraan in de boot te gaan zitten, ondanks de waarschuwing van de stuurman. Een grote fout! We varen op volle kracht weg van de kade en recht tegen de golven op. Bij elke slag vliegen we een halve meter de lucht in en komen we keihard weer neer op de houten bankjes. Na ongeveer een kwartier van deze marteling klimmen we bevend naar de achterkant van de boot om de tocht wat kalmer verder te zetten. Eenmaal terug aan wal lopen we een beetje rond in het kleine dorpje slash marktje. Mijn nichten en ik laten een hennatattoo zetten en zitten in de schaduw van een hutje op het strand, waar we heerlijk lunchen. Wanneer de hitte niet langer te verdragen is, stellen de restauranteigenaars voor of we niet willen zwemmen… met kleren aan. Ik aarzel slechts een seconde voor ik naar het water loop. Het was niet zo verfrissend als ik had gehoopt, maar het is nog steeds beter dan het warme zweet. Ik laat me voluit in het heldere water van de Perzische Golf vallen… met mijn kleren aan.

Het vliegtuig stijgt op, ik doe mijn hoofddoek af en ik krijg een krop in mijn keel. "Weer een jaar lang mijn familie missen," is de laatste gedachte die door mijn hoofd schiet voor ik in slaap val na weer een bizar doch wondermooi bezoek aan een land dat eruitziet als uit een verre droom.

CHILI

3 x ERASMUS

Con to'o sino pa' qué*

***Met volle overgave, waarom anders?**

door **Hannah Soenens**

Vorig semester was ik op uitwisseling in Santiago de Chile. Ik had al een Erasmus in Hamburg, Duitsland, gedaan, maar nu had ik ook de kans om aan mijn andere taal te werken in een Spaanssprekend land. Die wou ik niet laten liggen, aangezien ik voelde hoezeer Hamburg had geholpen met mijn Duits (ik studeer Spaans-Duits). In Chili is mijn Spaans er enorm op vooruitgegaan. Chili was, anders dan Hamburg, een enorm speciale ervaring. Ik beleefde hier 18 oktober 2019, de dag waarop de protesten zijn uitgebroken. Deze gaan verder tot de dag van vandaag, ook al hoor je er misschien niet veel meer over in de Belgische pers. De lessen zijn toen voor ons gestopt, maar we hadden wel al reeds ¾ achter de rug. Dat was heel jammer, maar in samenspraak met de UGent hebben we toch beslist om het daarbij te laten. De protesten zijn deel beginnen uitmaken van mijn leven en ervaring in Chili. Net door deze situatie heb ik mensen "verloren", omdat ik ze niet vaak meer kon zien omwille van praktische redenen, maar heb ik ook vrienden bijgekregen en bovenal veel geleerd over de Chileense samenleving, haar dictatoriaal verleden en sociale structuren. Ik schreef op de website van de VRT een opiniestuk over mijn ervaring na een maand protesten: **https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/11/18/chili/**. >>

Ik bracht mijn semester door aan de Universidad Alberto Hurtado. Een jezuïeten-universiteit, maar daar voel je niet veel van. Wat je wel voelt is de gezellige sfeer: de campus is klein, dicht bij het centrum, en je kent snel je weg. Ook de medewerkers die instaan voor de veiligheid doen maar al te graag een babbeltje of wijzen je de weg naar je leslokaal. Ook bij Alina, de mevrouw die instaat voor de internationale studenten, kan je altijd terecht. Verder is het een progressieve universiteit. Er worden ook verschillende activiteiten/lezingen/... georganiseerd.

De universiteit zelf is -denk ik- beter om een uitwisseling te doen in wat wij het tweede semester noemen, hun eerste semester. Dit omdat ze in hun tweede semester aan de (bachelor) thesis moeten werken, ze minder vakken opnemen en er bijgevolg minder vakken worden aangeboden. Ondanks deze kleinigheid heb ik toch toffe vakken kunnen doen: Seminario Narrativa Chilena van professor Hugo Bello over uitsluitend Chileense literatuur; Lenguaje y Sociedad bij Macarena Cespedes: dit vak ging over Spaans en de nadruk op Chileens in de maatschappij, er was veel ruimte om te praten over de Chileense maatschappij in verband met taal en daar heb ik veel uit geleerd. Verder had ik nog iets kleinere vakken, namelijk Mundo Indígena Tensiones Contemporáneas: een vak over de inheemse wereld in Zuid-Amerika vandaag de dag: heel erg interessant! Dit vak werd door Prof. Enrique Antileo Baeza gegeven, zelf Mapuche (grootste inheemse volk van Chili: zo een 10% van de bevolking). Hij gaf ook Lengua y Cultura Mapuche: daar leer je zelf een beetje Mapudungun en aan de hand van de taal vertelde hij dan ook vaak over de cultuur. Persoonlijk vond ik dit een heel leuk vak. Ik volgde ook nog een Duits vak, maar dit was op afstand aan de UGent. Aan Alberto Hurtado bieden ze geen Duitse vakken aan. Qua evaluatie is alles gericht op tijdens het semester werken, examens zijn vaak een soort tweede kans voor als je het tijdens het semester niet goed gedaan hebt. Ze verwachten dat je veel leest (veel meer dan in Gent) en er zijn regelmatig toetsen, groepswerken of essays die je moet maken. Over het algemeen had ik het gevoel dat als je alle richtlijnen volgt en dus echt wel luistert naar wat ze van je verwachten, je goeie punten kan halen, of zelfs het maximum. Het maximum in Chili is een 7,0. Dit is dus wel anders dan in België, want hier geven ze geen 20.

Ik volgde vrijwillig ook een mastervak (je kan alleen maar bachelorvakken opnemen omdat mastervakken vaak te moeilijk zijn voor ons). Ik kreeg hier dus geen credits voor, maar vond het wel zeer interessant. Professor Maria Teresa Johansson is namelijk een (academische) vriendin van Professor Ilse Logie en daardoor had ik haar contact. Ik had ook al eens met haar over mijn thesis gesproken en dan nodigde ze mij uit om aan haar seminarie deel te nemen. Ik las elke week de boeken, maar moest geen presentaties voorbereiden noch werkstukken maken.

"Qua evaluatie is alles gericht op tijdens het semester werken, examens zijn vaak een soort tweede kans voor als je het tijdens het semester niet goed gedaan hebt"

Verder kan ik over de universiteit zeggen dat hun cafetaria simpel maar oké is. Op straat wordt er altijd van alles en nog wat van eten verkocht, vaak goedkoop en echt lekker: ook veel vegetarische en veganistische opties. Printen is een beetje een gedoe, maar eens je het onder de knie hebt, gaat het zeer vlot. Probeer altijd je studentenkaart mee te hebben! Om in het printcentrum binnen te gaan is dit belangrijk, en soms vragen ze je kaart ook bij het binnengaan in de universiteit. Maar als je ze niet meehebt, zijn ze soms wel flexibel omdat je uitwisselingsstudent bent. Het eerste verdiep is het gelijkvloers in Chili. Er bestaat dus geen "0", het is direct "1". Ik woonde op zo een 20-tal minuten

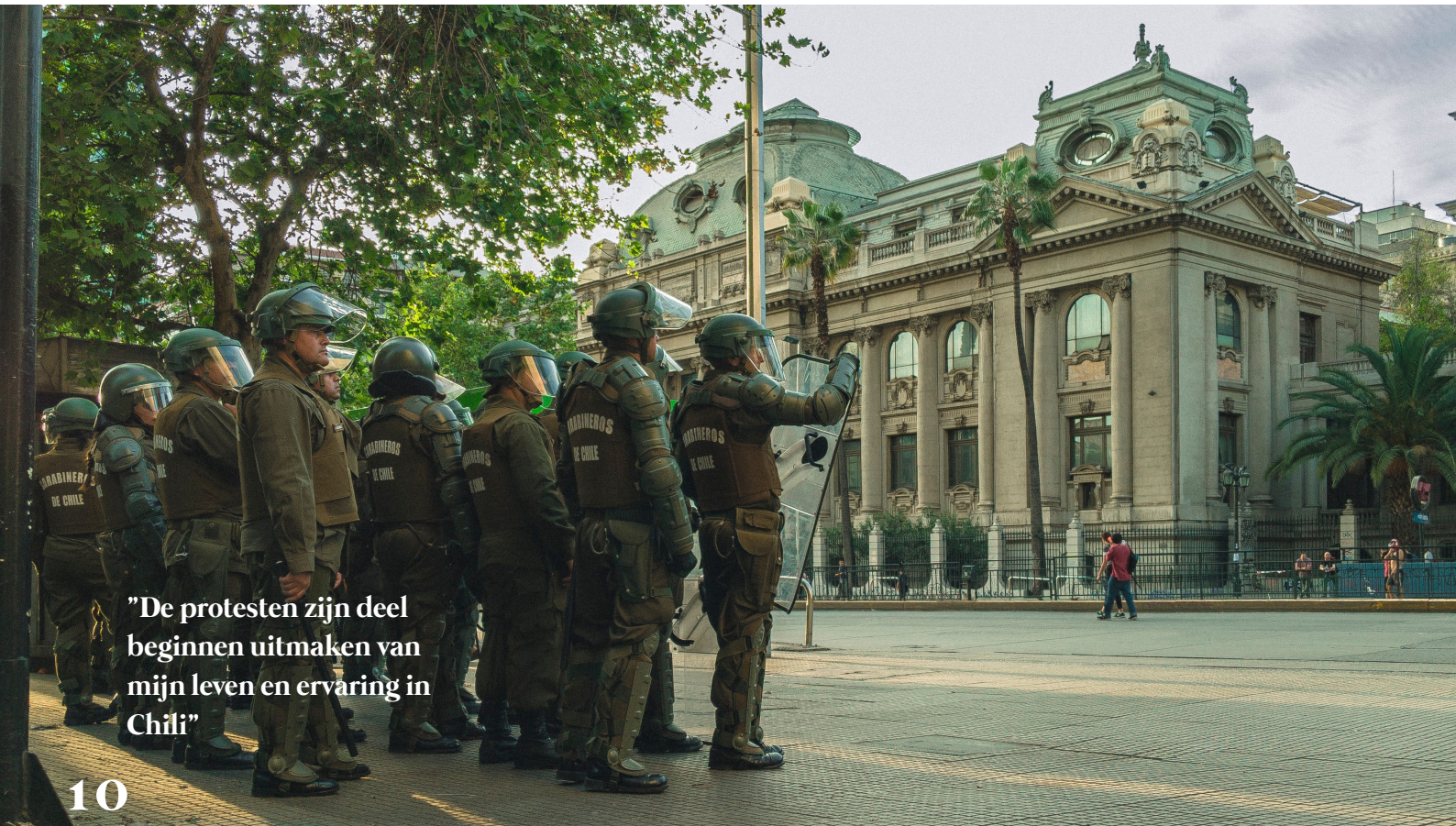

"De protesten zijn deel beginnen uitmaken van mijn leven en ervaring in Chili"

stappen van de universiteit. Helemaal niet ver, want Santiago is een heel grote stad. Het is natuurlijk wel comfortabel als je minder dan een uur onderweg bent. Aan de universiteit stoppen verschillende bussen, en vooral de rode metrolijn is handig als je ergens naartoe moet of je een woonst hebt dicht bij een halte van deze metrolijn. Toen ik aankwam in Santiago, verbleef ik enkele nachten in een Airbnb. Mijn kotenzoektocht is zeer vlot gegaan via Compartodepto: een Chileense site. Ik heb twee kamers bekeken en bij een van de twee had ik zo een goed gevoel, dat ik niet verder hoefde te zoeken. Ik heb er heel graag gewoond. Ik woonde in een appartement met 2 Chilenen en 1 Duitse, die een Chileens lief had en al een hele tijd in Chili woont en werkt. Dit heeft mij enorm geholpen met mijn Spaans, omdat ik vooral in een Chileense omgeving was. Andere Belgische vriendinnen woonden in een internationaler huis, wat ook leuk is omdat dat ook vaak de mensen zijn die reisjes willen en kunnen maken. Gereisd heb ik dus vaker met hen. Mijn buurt was Barrio Brasil. Niet de allerveiligste, maar overdag wel heel fijn. Centro Cultural Matucana 100 is dichtbij, die vaak ook gratis culturele activiteiten organiseerde, ook het park Quinta Normal en het Museo de la Memoria y DD.HH is op wandelafstand. Elke dag, behalve op maandag, was er wel een markt, "la feria", dichtbij: daar kan je van alles kopen, maar natuurlijk vooral groenten en fruit. Lekkerder, verser en goedkoper dan in de supermarkt. Het geroep en alle koosnaampjes moet je er een beetje bijnemen.

Om uit te gaan kan je steeds op Facebook, Instagram of op internet evenementen zoeken, in de buurt Bellavista is er altijd wel iets te doen. Qua reizen heb ik het geluk gehad dat ik veel had gewerkt op voorhand, zodat ik wat geld had om te reizen. Chili is namelijk vrij Europees van prijzen (in vergelijking met Bolivië en Peru, wat wel veel goedkopere landen zijn). Het enige waar ik dan relatief weinig voor betaalde was mijn kot: 250 euro per maand. Qua reizen ging ik dus naar de Atacamawoestijn en deed een tour van 3 dagen in Uyuni (Bolivië), ik bezocht Paaseiland (paradijs op 5 uur vliegen van Santiago), ik ging naar Concepción om de familie van mijn huisgenote bezoeken, ik ging een weekend naar Algarrobo aan de zee naar een huis van vrienden, ik bezocht verschillende keren Valparaiso en Viña del Mar, ik verbleef een lang weekend in Pucón, ik bezocht Valle del Elqui in het Noorden van Chili en ging een kleine week naar Patagonië (en toen zijn we ook een dag naar Argentinië gereden om Perito Moreno te bezoeken). Na mijn uitwisseling reisde ik nog een maand door Peru: dit was in de maand januari.

Chili is vrij Europees, maar wees toch voorzichtig. Let op je spullen, hou je gsm stevig vast als je hem bovenhaalt op straat of op de metro en let op met gouden juwelen (ook al zijn ze niet echt). Je moet je niet laten bang maken, maar nonchalant zijn als buitenlander wordt snel opgemerkt door dieven.

"Het eerste verdiep is het gelijkvloers in Chili. Er bestaat dus geen '0': het is direct '1'"

Chili was een zeer mooie kans die de UGent mij heeft aangeboden. Ik kan het elke student Spaans aanraden. Je leert zoveel meer op 1 semester daar dan aan de UGent: je leeft en beleeft een deel van de Spaanssprekende wereld van binnenuit. Niet alles liep altijd van een leien dakje, door administratieve rompslomp of de sociaal-politieke situatie, maar het land en vooral zijn mensen zitten voor altijd op een mooie plaats in mijn hoofd en hart.

"Niet alles liep altijd van een leien dakje, door administratieve rompslomp of de sociaal-politieke situatie, maar het land en vooral zijn mensen zitten voor altijd op een mooie plaats in mijn hoofd en hart"

RUSLAND

Sint-Petersburg

door **Stefanie Van de Vyvere**

"En, ge hebt er al zin in zeker?" Die vraag beantwoordde ik de laatste maanden voor mijn vertrek nogal aarzelend en onzeker. Vier maanden in Sint-Petersburg wonen en studeren – het zou natuurlijk een hele ervaring worden en ik zou veel bijleren. Toch keek ik er niet echt naar uit om zo lang alleen te zijn en om alle administratieve zaken zelf te regelen. Tijdens de laatste weken moest ik mijn visum nog in orde brengen, het verblijf regelen en nadenken over hoe ik alles – in godsnaam – in één koffer zou krijgen. Ik vertrok de laatste dag van augustus met een klein en bang hartje.
Na twee weken schoot er van die angst bijna niets meer over. De stad overweldigde me met haar schoonheid, ik leerde nieuwe mensen kennen en genoot van de vrijheid. Ik merkte al snel dat er achter die kwade Russische blikken vaak hartelijke en bereidwillige karakters zaten verscholen. Ik viel als een blok voor de Russische keuken en plande al volop uitstapjes voor de komende weken en maanden. Toen de onthaaldag op de universiteit erop zat – o jee, wat haat ik kennismakingsspelletjes –, mijn lessenrooster had samengesteld en wist hoe ik in het Russisch een meeneemkoffie moest bestellen, begon ik me ook er echt thuis te voelen.

De kans krijgen om zo veel tijd te spenderen in een cultuurstad als Sint-Petersburg is ongelofelijk. Voor échte studentikoze prijzen (het is daar belachelijk goedkoop) kan je wekelijks naar theatervoorstellingen, concerten, poëzievoormiddagen, musea, schrijvershuizen, enzovoort. Peter De Grote kom je tegen op elke straathoek, de Nevskij Prospekt is de straat die nooit slaapt en je elke keer iets nieuws te bieden heeft. Er is zelfs een strand in het centrum van de stad. Eigenlijk waan je je daar elke dag in een groot openluchtmuseum. De straten, gebouwen en parken zijn een voor een de moeite waard.

> **"Een gesprek aangaan met oude dametjes in de opera over de meest banale zaken – zo leerde ik wat niet in de boeken staat"**

Ik was natuurlijk niet op Erasmus vertrokken om alleen te genieten van al dat moois. Ik wilde vooral de taal beter onder de knie krijgen en inzicht krijgen in de Russische *way of life*. Hoewel de grammaticalessen intens en uitdagend waren, oefende ik mijn Russisch het best door er alleen op uit te trekken. Vragen waar de typisch Russische *pel'meni* zich bevonden in de supermarkt of in de metro iemand aanspreken over wanneer ik precies moest uitstappen, een gesprek aangaan met oude (van die dikke) dametjes in de opera over de meest banale zaken – zo leerde ik wat niet in de boeken staat, maar waar je in het dagelijkse leven wel het verst mee komt. Na een aantal weken moest ik mezelf helemaal niet meer forceren om Russisch te spreken. Ik schaamde me niet langer voor mijn accent of de eventuele foutjes die daarmee werden verbonden. Jezelf steeds beter kunnen uitdrukken in een taal die je zo ontzettend graag hoort en spreekt … Dat is een bijzonder gevoel. Het voelt alsof je even iemand helemaal anders kan zijn.

Achteraf aan anderen uitleggen hoe je ervaring is geweest, is quasi onmogelijk. Ik omschreef mijn semester meestal met 'te leuk voor woorden' of 'onvergetelijk'. Dat was dan ook echt het geval. Ik kijk er nu naar terug als het bijzonderste deel van mijn studententijd. Het is vooral de periode waarin ik echt heb kunnen ontdekken wat ik wil en wie ik ben. Sindsdien heb ik de smaak dan ook te pakken gekregen: ik probeer zoveel mogelijk naar het buitenland te gaan binnen het kader van mijn opleiding. Zo heb ik de voorbije zomer een zomerschool gevolgd: ik heb een aantal weken onderzoek gedaan voor mijn thesis in Servië en ik vertrek binnenkort ook voor enkele maanden naar Kroatië voor een stage. Ik ben dus niet meer dat bange studentje dat denkt geen lange tijd alleen te kunnen zijn. Bovendien heb ik nu over heel Europa vrienden en kennissen. Er zijn dus talloze redenen om reisjes te blijven boeken in de toekomst.

Studeren draait niet alleen om blokken, punten of een diploma. Het gaat veel meer om ontdekken waar je echte interesses liggen, de persoon worden die je echt wil zijn en ten volste genieten van al die mooie kansen die je eigenlijk 'zomaar' krijgt. Een Erasmuservaring is het perfecte middel voor dat alles.

FRANKRIJK

Toulouse

door **Marie Claes**

De meeste studenten kijken er tijdens hun schoolcarrière naar uit om naar het buitenland te trekken of om aan een andere universiteit te studeren en bij te leren. Terwijl vele medestudenten al lang op voorhand wisten dat ze naar een nieuwe bestemming zouden vertrekken, dacht ik tijdens de eerste infosessie in Gent nog bij mezelf: "Waarom kan ik die keuze niet zo gemakkelijk maken?"

Ik geef toe, het vertrek was moeilijk. Ik kreeg te kampen met grote problemen zoals heimwee. Ik was ervan overtuigd dat ik zoveel leuke dingen zou missen en minder op de hoogte zou kunnen blijven van wat er aan het thuisfront allemaal gebeurt. Bovendien sta je er werkelijk alleen voor, althans dat dacht ik toch in het begin. Uiteindelijk is het heel goed meegevallen, want mijn uiteindelijke bestemming was het zonnige Toulouse. Je moet het 'zonnige' wel met een korreltje zout nemen, aangezien het in het zuiden van Frankrijk niet altíjd warm is.

> "Ik ben zelfs gaan windsurfen en ik heb een zotte bergwandeling in de Pyreneeën gemaakt"

Toch is Toulouse een prachtige stad met veel activiteiten voor studenten en vriendelijke mensen. De universiteit zelf was gigantisch.

Gevolg: ik liep af en toe verloren. Vaak de metro nemen leek aanvankelijk de perfecte gelegenheid om een boek te kunnen lezen, maar ook op de metro stond ik wat verloren tussen al dat volk. Maar hoe klein – soms letterlijk – ik me voelde in het begin van het semester, zo 'groot' voelde ik me op het einde van mijn Erasmusverblijf in Toulouse. Tijdens die korte periode had ik zoveel bijgeleerd. Onder andere dankzij de cultuurshock, waar ze ons bij de infosessie nog voor waarschuwden. Het is dus zeker aanpassen. Denk maar aan de dagelijkse 'sleur', de andere universiteitsregels en -aanpakken, het zoeken van nieuwe vrienden en het feit dat je in het weekend niet meer naar huis kon terugkeren. Uiteindelijk went alles wel. Zo heb ik superleuke uitstapjes kunnen maken en heb ik veel bijgeleerd over andere culturen wanneer ik naar de lokale studentenvereniging van de universiteit ging. Wat ook heel fijn was, was de goedkope prijs van de sportfaciliteiten: ik heb opnieuw moderne dans geleerd en yoga gevolgd. Ik ben zelfs gaan windsurfen en ik heb een zotte bergwandeling in de Pyreneeën gemaakt.

En dé vraag die ze je gegarandeerd stellen na Erasmus, is en blijft een cliché: "En, vind je dat je Frans nu verbeterd is?" Begrijp me niet verkeerd, het is een meer dan logische vraag. Ik antwoord dan altijd: "Ik denk het." In alle eerlijkheid is het gewoon moeilijk om te zeggen. Het grootste voordeel is dat ik vooral mijn spreekangst overwonnen heb en mijn nieuwsgierigheid en mijn liefde voor Frans opnieuw gevonden heb. Je begint je dan bijvoorbeeld af te vragen wat bepaalde woorden betekenen, je zoekt een onbekend woord meteen op op je gsm, … En zo leer je bij. En dat miste ik in Gent nog. Het was bovendien fijn om met andere Erasmusstudenten uit andere landen samen Frans te spreken, zo konden we lachen wanneer we gezamenlijk niet op een woord konden komen en dus maar met gebaren moesten werken.

Kleine conclusie: nooit had ik gedacht dat ik het zou zeggen, maar als je je voor de helft zeker voelt om te gaan, doe het dan zeker en vast. Erasmus heeft me zelfstandiger gemaakt en ik heb veel tijd voor mezelf gehad. Want met alle heisa in Gent, kan je soms jezelf wel eens vergeten. En de taal die je vaak theoretisch benadert, zal je nu ook echt in de praktijk kunnen toepassen en je zal eraan herinnerd worden waarom je in de eerste plaats voor je richting Taal- en Letterkunde koos. En terwijl ik deze woorden schrijf, wil ik stiekem al terugkeren.

DE POORT
strips
uw knipoog naar strips
Nederkouter 137 Gent www.depoort.com
Open van donderdag t.e.m. zaterdag van 11u tot 18u

advertentie

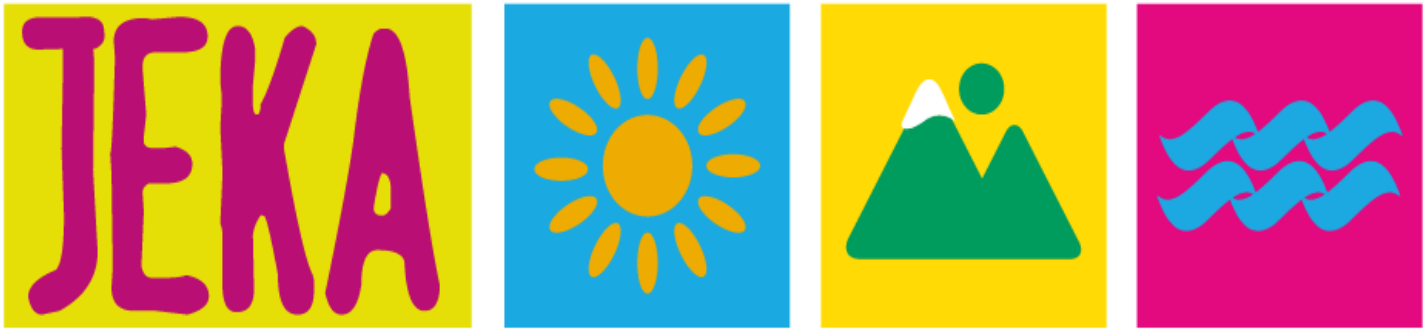

advertentie

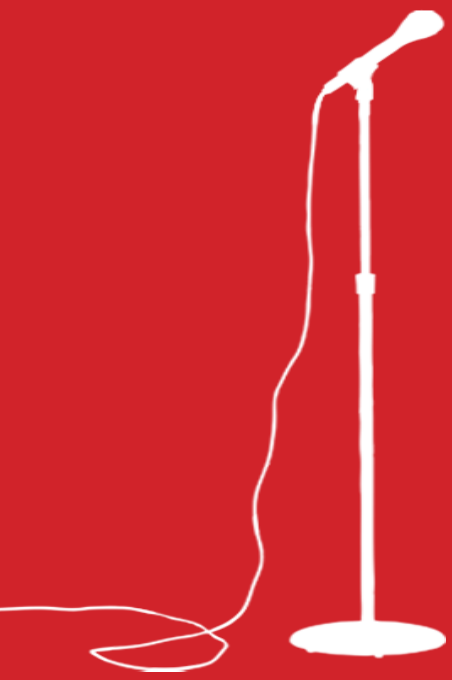

Interview

"Ik ben een gelukkiger mens omdat ik voel dat ik zit waar ik moet zitten"

Imene Chabi over de (on)gelijkheid in het onderwijs

De Ubuntu's, © Imene Chabi

Het onderwijs in België heeft meer dan ooit nood aan competente en gastvrije gidsen in de klas. Uit de internationale PISA-rapporten blijkt onder meer dat het onderwijs(systeem) – ook in Vlaanderen – de sociaaleconomische tegenstellingen vaak versterkt. En wie zwak onderwijs zaait, zal ongelijkheid oogsten. Imene Chabi, alumnus van de faculteit LW en nu leerkracht bij Teach for Belgium, probeert alvast jongeren die in een maatschappelijk kwetsbare situatie leven gelijke kansen te geven. Maar wat is haar drijfveer? "De sociale gelijkheid in het onderwijs kunnen aanpakken was voor mij dé changemaker. Ik dacht: 'Dat is echt mijn ding!'"

Amper 30 minuten. Een half uurtje en niet langer heb je nodig om Imene Chabi, die via Skype vanuit haar zonnige vakantiebestemming contact opneemt, te leren kennen. Afgestudeerd als vertaler-tolk en met een master in de Oosterse Talen & Culturen (UGent) op zak, gaat Chabi nu als leerkracht secundair onderwijs door het leven. Maar wie denkt dat de educatieve sector haar *first and last love* was, doet er goed aan om even verder te lezen. "Het is voor pas afgestudeerde studenten van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte immers niet gemakkelijk om onmiddellijk een job te vinden, zeker niet net na je studies en zonder ervaring. Daarom is het zeker positief dat er zulke sessies [jobbeurzen tussen bedrijven en studentenverenigingen zoals Filologica, nvdr.] georganiseerd worden. Hoe meer, hoe beter zelfs."

> "Het gaat om zoveel meer dan enkel lesgeven. Vooral de sociale gelijkheid was voor mij dé changemaker"

Na vijf jaar als commercieel adviseur bij Belfius gewerkt te hebben, richtte ze haar pijlen op een nieuwe uitdaging. Meer dan het onderwijs overtuigde vooral de persoonlijke bekommernis om de urgente sociale problematiek Chabi's keuze om resoluut voor een carrière in de klas te kiezen. De maatschappelijke belangstelling komt dan ook duidelijk in het gesprek naar voren: ze wil zich voornamelijk engageren voor leerlingen die met een lage socio-economische (thuis)situatie te kampen hebben. Het onderwijs blijkt dan de sector bij uitstek te zijn om deze kwestie aan te pakken. Andere maatschappelijke instituten hebben immers zelden zo'n ingrijpende impact op het leven van die jongeren: "Het gaat om veel meer dan enkel lesgeven. Je werkt met mensen, je werkt met kinderen. Je kunt iets betekenen voor anderen, je kunt iets betekenen voor de maatschappij. Je kunt er alleen maar gelukkig van worden!"

Een troef van het Teach for Belgium-programma is dat je als deelnemer helemaal geen ervaring als leerkracht moet hebben of een pedagogisch bekwaamheidsattest moet beschikken om aan het traject te mogen beginnen. "De meesten, bijna 95% van de participanten, had nog nooit voor een klas gestaan. Ook ik had geen ervaring, maar ik heb wél de kans gekregen om dit te doen!" Daardoor kwam Chabi in een divers gezel-

schap terecht: “We zijn gestart met een groep van 50 participanten. Het gaat om mannen en vrouwen, starters en mensen met al vijf of tien jaar ervaring, jong afgestudeerden en vijftigplussers. Bij de meesten is de drijfveer lesgeven, maar toch ook vooral de drang om iets te veranderen. Dat heb ik wel gevoeld.” De organisatie selecteert de kandidaten op basis van hun motivatie. Wie een maatschappelijke impact wil hebben, maakt kans om met het programma te starten.

"Ik doe het nu supergraag. En vanuit mijn sociaal engagement zal ik ook in de toekomst proberen om de wereld een klein beetje beter te maken. Ik ben daarom trots op wat ik doe”

Toch is de weg naar de lespraktijk lang, benadrukt Chabi: “Het is niet eenvoudigweg solliciteren voor een job. Nee, het is veel meer dan dat. En het is superintensief!” Intussen neemt ze een cursusblaadje tevoorschijn en schetst ze kort het verloop van de opleiding die verspreid is over twee jaar. “In een eerste fase wordt je uitgenodigd voor een schriftelijke proef en bekijken de mentoren of je over het juiste diploma beschikt [diploma hoger onderwijs, uitgereikt door een erkende instelling van de Vlaamse of Franstalige Gemeenschap, nvdr.]. Daarna gaan ze na of je waarden overeenstemmen met die van de jobbeschrijving. Het gaat daarbij niet alleen om het lesgeven, maar ook of je bereid bent om in kansarme scholen te werken. Ze letten daarbij op je doorzettingsvermogen en of je openstaat voor de feedback van je coach.” In een volgend stadium volgen dan nog taaltesten, een interview, een verplichte zomercursus en verscheidene praktische proeven (o.a. proeflessen geven en in een jeugdorganisatie meedraaien). “Die proeven”, zo voegt Chabi nog toe, “zijn vooral belangrijk om je een beeld te kunnen vormen van de didactiek, de praktijklessen en hoe je met leerlingen omgaat. En in september mag je dan starten in een school.”

Ook een van Teach for Belgiums kernpunten ‘Partnerschap om doelstellingen te bereiken’ is voor Chabi van groot belang. “Ik herinner me nog dat we op mijn eerste selectiedag tijdens de middagpauze een praatje maakten. Dat kon ik niet bij Belfius. En toen wist ik het: dit is niet zomaar een groep, dit is een tweede familie. Wij hebben onszelf de naam Ubuntu’s gegeven [een humanistische filosofie waarbij menselijkheid en het helpen van anderen centraal staat, nvdr.]. Het zijn zo van die kleine details die er een superervaring van maken. Het is dan wel niet altijd gemakkelijk, maar dankzij de groep en de persoonlijke coach is het wel gemakkelijker om vol te houden.”

Tot slot wilde Chabi nog een laatste goede raad meegeven aan leerkrachten in spe en studenten die overwegen om leerkracht te worden: “Zoek een job met een missie, met een visie. Probeer iets te doen voor je medemens, want dan is het zeker de moeite waard. Als leerkracht leid je immers de volgende generatie politici en filo-

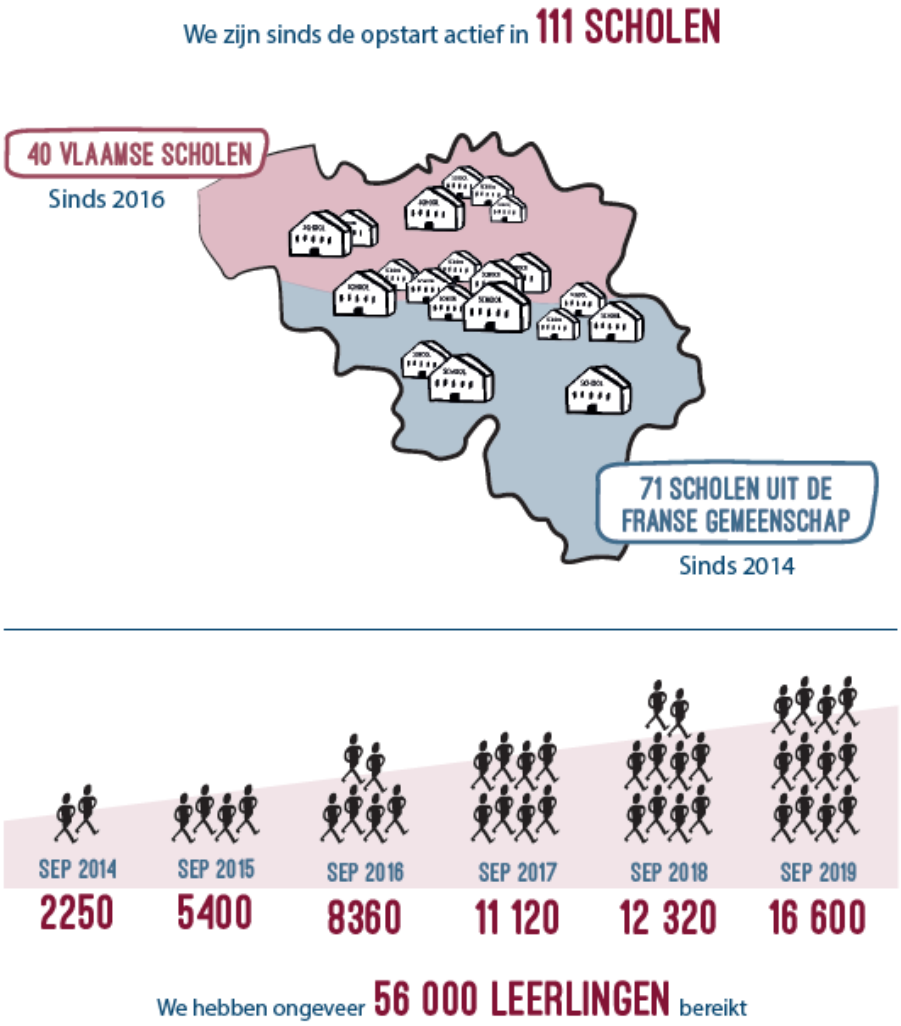

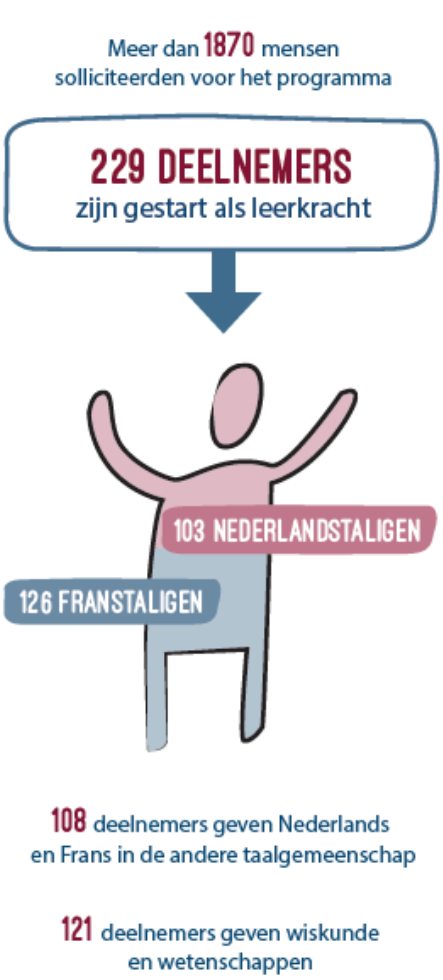

© Teach For Belgium, jaarrapport 2019

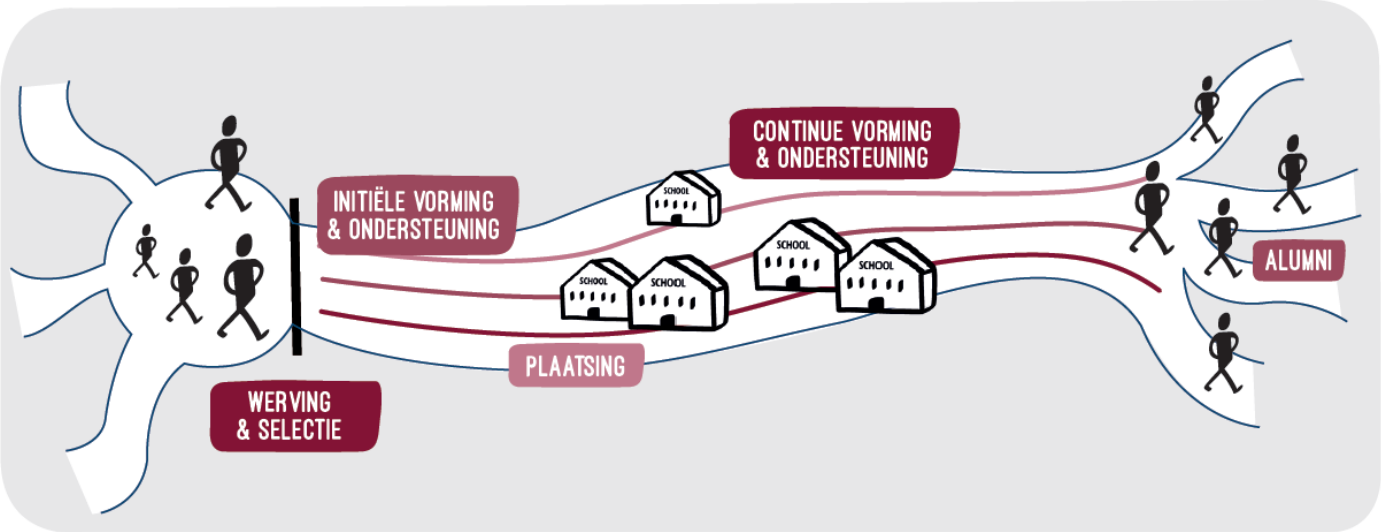

© Teach For Belgium, jaarrapport 2019

sofen op en heb je de mogelijkheid om noodzakelijke houdingen zoals respect, openheid en kritisch denken aan te leren. En vooral: zoek naar een evenwicht tussen de waarden die belangrijk zijn voor jezelf en die van je beroep. Alleen dan zit je goed."

Interview: Simon Lambrechts en Flor Roesbeke
Tekst: Simon Lambrechts

Zomertraining, © Imene Chabi

© Imene Chabi

Over Teach for Belgium

Teach for Belgium zet zich sinds 2013 in Vlaanderen en Wallonië in om pas afgestudeerde studenten, maar ook ervaren rotten uit verscheidene sectoren, te (her)oriënteren naar het onderwijs en op te leiden tot geëngageerde leerkrachten. De Belgische vzw rekruteert, vormt en ondersteunt hen tijdens een intensieve opleiding van twee jaar. In dat tijdsbestek verwerven de deelnemers dankzij een brede vorming de nodige competenties en krijgen ze verdere persoonlijke begeleiding terwijl ze al voor de klas staan.

De vereniging biedt de leraren-in-opleiding (Frans, Nederlands of wiskunde/wetenschappen) dus de kans om de theorie en vaardigheden ook effectief in een klaspraktijk toe te passen. Ze doen hun ervaring op in scholen met een groot aantal sociaaleconomisch kwetsbare leerlingen. Dat is een bewuste keuze, zo blijkt, want Teach for Belgium, lid van het internationale netwerk Teach for All, vecht specifiek tegen de groeiende onderwijsongelijkheid. Ze streven naar een inclusiever onderwijssysteem waar alle leerlingen, ongeacht hun sociale afkomst of economische status, dezelfde (slaag) kansen krijgen. Met andere woorden: ze trachten alle jongeren toegang tot kwaliteitsvol onderwijs te bieden door de ongelijkheid in het onderwijs terug te dringen. En wie sterk onderwijs zaait, zal gelijkheid oogsten.

S.N.A.K.

NICE TO MEET YOU

AUTOMATIC BITES & DRINKS

- NIEUW IN GENT -

advertentie

Pizza Hut

Maldegem

TM

advertentie

UNIEF

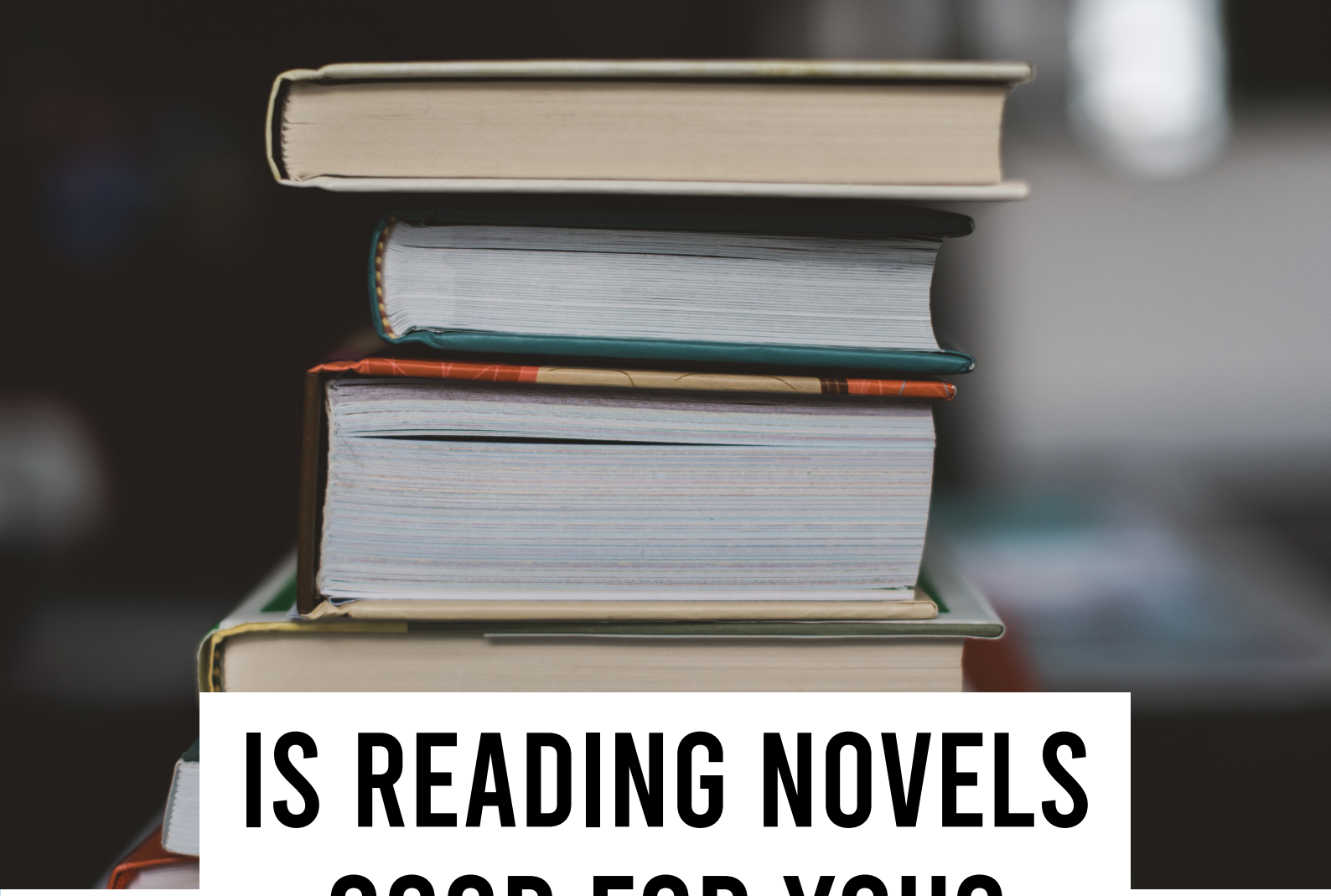

IS READING NOVELS GOOD FOR YOU?

WHAT PSYCHOLOGISTS CAN (AND CANNOT) TELL US ABOUT THE BENEFITS OF READING

DIT IS EEN ENGELS ARTIKEL!

IT SURELY DOESN'T HAPPEN EVERY DAY that the words "literary" and "fiction" appear in the title of an article published in the journal Science. As a matter of fact, if my online search is correct, it happened only once in the journal's distinguished history from 1880 to the present: in 2013, two American psychologists, David Kidd and Emanuele Castano, published a piece titled "Reading Literary Fiction Improves Theory of Mind."

In this article I want to address some of the ideas emerging from Kidd and Castano's work, as well as the broader implications of their approach to how literary reading impacts readers. Kidd and Castano's specific focus is what psychologists call "theory of mind," which is—in broad strokes—the ability to understand what other people think or feel. Could it be that reading literature hones our skills at reading other people's minds? Could it make us smarter players in the game of social interaction? Could it make us more empathetic, compassionate, and—ultimately—better citizens, as claimed for instance by Martha Nussbaum?

And the questions looming on the horizon are even more important. We spend a considerable amount of our precious time engaging with fictional stories—in prose, film, theater, TV series, and so on. What do we gain from this engagement? Why should we bother? Why do we spend time with "people," fictional characters, who are not only not real, but in many cases profoundly different from anyone we're likely to encounter in our day-to-day life? Perhaps, Kidd and Castano suggest, there are benefits to

be reaped. And while some of us may be skeptical about the need to "cash out" our engagement with art in terms of concrete skills and advantages, there is something to be said for Kidd and Castano's approach.

Kidd and Castano ran five experiments, with the following variables: theory of mind, the extent of participants' familiarity with literary fiction, and whether participants had been exposed to a literary text during the study. Theory of mind was tested using several measures, including the "Reading the Mind in the Eyes" test, which asks participants to identify the emotions displayed by a number of photographed subjects.

> **"Habitual readers of fiction did better on tasks in which they had to identify what other people felt"**

Familiarity with literary fiction was gauged through the so-called Author Recognition test, which gives participants a list of names and asks them to identify famous literary writers. In some of these experiments the participants were subdivided into four conditions: a group of participants read an excerpt from a literary novel before taking the test, another group read popular fiction (such as a thriller or a detective novel), yet another read nonfiction. One group read nothing at all.

The findings were complex, as they often are in experimental studies, and as always the press that covered Kidd and Castano's article glossed over the details. In general, both familiarity with fiction and condition predicted the participants' performance on emotional—but not cognitive—theory of mind measures. This means that habitual readers of fiction did better on tasks in which they had to identify what other people felt, but they did like everyone else on tasks that involved reasoning about what other people thought in a more conceptual way. Reading a literary text before taking the tests gave participants a significant edge over those who read a piece of detective fiction, or a nonfiction essay, or hadn't read anything. Of course, correlation is not causation. Yet controlling for factors such as gender, age, and education did not alter the picture; put otherwise, these results were statistically significant even when removing the effects of people's gender, age, and level of education.

Could it be that reading literary novels really makes us better mind readers? Kidd and Castano's findings are suggestive. What I find remarkable about their approach is its sensitiveness to the difference between fiction and literary fiction. A few years ago I co-authored with Thom van Duuren an article where we reviewed psychological work on the effects of reading novels. One of our findings was that the claims advanced by psychologists tended to slide freely between categories that are, from a literary scholar's perspective, quite distinct—namely, the categories of narrative, fictional narratives, and narratives that are both fictional and literary. Human societies place value on particular texts, on the basis of factors such as formal complexity, historical significance, or depth of engagement with socially shared issues. We call such texts "literature," and some of them are both narrative in form and fictional. Kidd and Castano seem to grasp this distinction, even though there are limitations in how they operationalize it. Concretely, they understand "literature" as novels that have won prestigious literary prizes over the last few years—an institutional approach that, while interesting, remains partial and perhaps biased. In general, however, Kidd and Castano's appreciation of these conceptual differences is encouraging. Their experiments begin to show that the effort of reading texts that are often long, difficult, and ambiguous is well spent; that these texts train our capacities in ways that can be probed through experimental methods.

> **"I can imagine—and have observed—many of my colleagues in literature departments baulk at the reductionism of experimental work like Kidd and Castano's"**

Of course, Kidd and Castano's emphasis on theory of mind and intersubjectivity can be seen as downplaying the complexity of literary texts. If there is one word that is likely to come up in discussions of what defines literature, that word is "complexity". Literary theorist Joshua Landy, for one, writes that "enjoying a good novel is an extraordinarily complex process, involving all kinds of mental activity on the part of the reader." Kidd and Castano's approach reduces this complexity to one or two measurable skills. There is a rift here, cultural and methodological, that a study like Kidd and Castano's invites us to consider: as Edward Slingerland notes in an article aptly titled "Who's Afraid of Reductionism?", the word "reductive" has pejorative connotations for most humanities scholars, but reduction is at the core of the scientific method.

'THE LIBRARIAN', GIUSEPP

E ARCIMBOLDO, CA. 1566

I can imagine—and have observed—many of my colleagues in literature departments baulk at the reductionism of experimental work like Kidd and Castano's. Psychological insight is an important component of literary texts, but it is not the only component. Yet if we don't begin disassembling the black box of literature's complexity, it will be harder to make a case for its value or significance. There are no easy answers or recipes, no cover-all solutions to bridge this divide, which of course goes back to C. P. Snow's "two cultures" argument, and even before to Wilhelm Dilthey's distinction between scientific explanation and

" If we knew more about how literature actually works and plays on readers, we would be able to use it more effectively to foster empathy, critical thinking, and other crucial skills"

interpretive understanding. This project requires time, patience, and a good deal of interdisciplinary collaboration that is genuinely two-way, in the sense that humanities scholars should be able to shape the design of experiments. The implications of this effort would be wide-ranging: think only of how literature is widely used, in schools, to convey aspects of languages and cultures. If we knew more about how literature actually works and plays on readers, we would be able to use it more effectively to foster empathy, critical thinking, and other crucial skills.

So, to answer the question raised by the title of this article, reading novels is probably good for you. At the very least we know this: the sense that literature affords insights into people's psychology can be corroborated, however partially and tentatively, by experimental studies. A lot remains to be known. We just have to hope that we won't have to wait another six thousand issues of Science for the next piece of the puzzle.

Marco Caracciolo
marco.caracciolo@ugent.be

EERSTE HULP BIJ STUDIEBOEKEN

EUROPESE TALEN IN CONTACT

PROFESSOR(EN)?
Nicolas Vandeviver,
Giovanbattista Galdi

HANDBOEK?
Beste Lezer (rood boek) en powerpointslides

WAT MAG JE VERWACHTEN?
Het vak bestaat uit twee modules, een deel taalkunde en een deel letterkunde. Over het algemeen is het steeds aangeraden om naar alle lessen te gaan, maar weet dat de taalkundige colleges ook digitaal opgenomen worden. Voor het deel taalkunde staat alle informatie in de slides, lectuurbijdragen en begrippenlijst. Voor het deel letterkunde volstaat het handboek, de slides en de Great Books-leeslijst.

TIPS?
Voor het taalkundig deel volstaat het om de slides goed te kennen. Het examen bestaat uitsluitend uit meerkeuzevragen (25-30) met een hogere cesuur. Voor het letterkundig deel vormt het handboek de basis en is het belangrijk dat je op tijd de boeken hebt gelezen. Het examen bestaat uitsluitend uit open vragen, waarvan één kennisvraag (terminologie), één praktische vraag (narratologie) en één essayvraag over de lectuurlijst. De antwoorden op deze vraag kan je op voorhand voorbereiden.

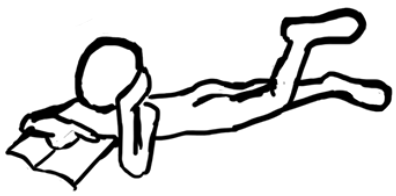

VISUELE CULTUUR

PROFESSOR(EN)?
Koenraad Jonckheere

HANDBOEK?
Powerpointbundel aangeboden door Kunsthistorische Kring (KHK) en via Ufora

WAT MAG JE VERWACHTEN?
Ga ook hier zeker naar elke les en probeer heel aandachtig notities te nemen. De prof gaat soms erg snel, dus schrijf enkel extra informatie op. Zorg ervoor dat je elk schilderij kan linken aan het stukje theorie dat erbij hoort. Dat staat niet altijd expliciet in de slides.

TIPS?
Zoals aangehaald in de lessen is het essentieel om dit vak in twee richtingen te blokken. Zorg dat je zowel een historisch, alsook een thematisch overzicht hebt van de cursus. Het gebeurt vaak dat de prof op het examen vraagt om alle kenmerken van één bepaalde periode te geven, ook al behandelt elke les een apart thema. Leer niet alle exacte data, afmetingen en musea vanbuiten maar zorg dat je de schilderijen in de juiste context kan plaatsen per eeuw, schilder en plaats in de cursus. Het examen bestaat uit 20 meerkeuzevragen op tien punten (let hiervoor op chronologie) en een overzichtsvraag op vijf punten (over een thema of periode) en een artikel op vijf punten, waarop je de theorie moet kunnen toepassen. Besteed zeker ook aandacht aan het

INLEIDING TOT TAAL- EN TEKSTSTRUCTUREN

PROFESSOR(EN)?
Klaas Willems

HANDBOEK?
Syllabus en lectuurbundel via Ufora

WAT MAG JE VERWACHTEN?
Ga naar elke les en neem aandachtig notities. Schrijf zeker op wat de prof zelf noteert en let goed op namen, ook als ze niet uitdrukkelijk in de syllabus staan. Probeer het hoofdstuk van de volgende les op voorhand door te nemen, zodat je goed kan volgen. En vergeet de lectuurbijdragen niet te lezen!

TIPS?
Bij dit examen is het vooral belangrijk dat je de theorie kan toepassen op concrete fragmenten en voorbeeldsituaties. Kijk daarvoor zeker naar de online oefeningen op Ufora. Deze geven het niveau van het examen weer en tonen of je de leerstof voldoende beheerst. Leer de begrippen vanbuiten, zoals je woordenschat zou blokken. Het examen bestaat uit 50 meerkeuzevragen: een derde van de vragen gaat over de syllabus, een derde gaat over de powerpoints en notities en een derde gaat over de lectuurbijdragen. Hogere cesuur is ook hier van toepassing, je moet 30 op 50 halen om te slagen.

STU·VER (DE; M, V; MEERVOUD: STUVERS)

1. STUDENTENVERTEGENWOORDIGER
2. STUDENT DIE DOOR MIDDEL VAN ZIJN OF HAAR ENGAGEMENT STRIJDT VOOR EEN BETERE UNIVERSITEIT EN MAATSCHAPPIJ

BOVENSTAANDE DEFINITIE van het illustere wezen 'stuver' kan ook over jou gaan. Stuvers zetten zich dag in dag uit in voor allerlei zaken die aan deze universiteit debat opwekken of beter kunnen. De afgelopen jaren hebben stuvers zich ingezet voor een betere wereld en universiteit. Dankzij stuvers investeert de UGent voortaan ethischer. Elke student, ook een GIT-student, heeft recht op een inhaalexamen dankzij deze studentenvertegenwoordigers. Op facultair niveau werd er gewerkt voor meer en betere bloklocaties. Misschien zit jij ook met een droom of een frustratie. Hier is je kans. Het is namelijk binnenkort tijd voor een wissel van de wacht.

In mei zijn er studentenverkiezingen voor de raad van bestuur, de sociale raad en de faculteitsraad. De raad van bestuur is het hoogste beslissende orgaan van de UGent. Hierin zetelen naast academisch personeel ook vier studenten. Voor de sociale raad worden ook vier studenten verkozen. Deze raad gaat over sociale aangelegenheden, zoals maaltijdsvoorzieningen en huisvesting. In de faculteitsraad wordt beslist over dingen die specifiek gaan over jouw faculteit, zoals de afzonderlijke opleidingen en infrastructuur van de faculteit waaraan jij studeert.

Dit klinkt misschien een beetje complex, maar één ding is zeer simpel: jij kan hier deel van uitmaken. Misschien ben je wat gefrustreerd over de manier waarop leslokalen worden gekozen aan de UGent. Je kan ook een fantastisch nieuw idee hebben voor de sociale voorzieningen aan de UGent, of je wil strijden voor puppy's aan jouw faculteit, ten voordele van ieders mentale gezondheid. Het maakt niet uit hoe simpel of gek het is, als je het kan dromen, ben jij misschien de ideale kandidaat voor de volgende stuververkiezingen! In dat geval kan je alvast je wilde plannen voorbereiden: de kandidaturen kunnen worden ingediend tussen 30 maart en 3 april.
Voel jij je aangesproken, maar aarzel je nog wat? De Gentse Studentenraad organiseert speciaal voor jou een aantal verhelderende infomomenten over wat een kandidatuur inhoudt, hoe je campagne voert en welk orgaan nu precies waarvoor dient. De klaarstoommoment op 5 maart gemist? Geen nood! Op 25 maart wordt een vormingsdag over campagne georganiseerd. De algemene infosessie van het klaarstoomoment wordt daar nog eens herhaald voor de mensen die er niet waren, en wordt daarbij uitgebreid met concretere info over de campagne zelf!
Zegt het studentenvertegenwoordigerschap je eigenlijk niets maar vind je het (helemaal terecht) wél superbelangrijk dat de stem van de student gehoord wordt? Motiveer de vrienden waar jij je zou achter scharen om er toch voor te gaan, en nog véél belangrijker: breng je stem uit tussen 27 en 30 april.
Alle verdere informatie vindt je op de Facebookpagina van de Gentse Studentenraad en de website www.stuver2020.be.

Gentse Studentenraad (GSR)

GENTSE STUDENTENRAAD

stuver 20/20

Standaard Boekhandel

advertentie

POEZIE CENTRUM

advertentie

COPYLAND

FI
LO
LOGI
CA

DUBLIN

" Leuke sfeer, aangename mensen, spijtig van mijn koffer"

11,69 / 12

Ik heb enorm genoten van de Filoreis naar Dublin; *allround* resulteerde dit in een geweldige ervaring. Erwerden heel wat hechte banden gesmeed; zowel met mensen die ik al goed kende, als met anderen van wie ik nooit had durven vermoeden dat ik hen beter had willen leren kennen. Dublin is een charmante stad; althans zodra je de daklozen en dronkaards mentaal uit het straatbeeld kan filteren. Deze gezellige Denderland-atmosfeer maakte dan ook dat ik me er meteen thuis voelde.
Nu voor de leuke en minder leuke aspecten van de reis:

PLUS

+ Zeer mooie natuur in Wicklow Mountains National Park.
+ Onze charismatische buschauffeur negeerde speciaal voor ons alle verkeersregels zodat we op tijd terug waren in het hotel.
+ Ik heb voor de eerste keer in mijn leven borsten aangeraakt bij het standbeeld van Molly Malone.
+ De lokale keuken proberen, en uiteindelijk toch maar een McDonalds zoeken.

MIN

- Gezellige Denderland-atmosfeer.
- Stelt u zich voor dat een stofzuiger en een kettingzaag een kind kregen, en dat kind astma had, dat is ongeveer hoe de reisleider klonk wanneer hij snurkte.
- Een of andere crackverslaafde heeft mijn koffer gestolen dus hier trek ik 0,31 punten voor af.

Al bij al een geweldige ervaring; zeer goed georganiseerd; een leuke cultuurreis met genoeg vrije tijd om alle streekbieren te proberen.

Victor Ysebaert

Sport!

Soms wil je gewoon iets simpels in het leven. Tussen alle papers, deadlines, lessen die je al dan niet skipt, cantussen, feestjes, katers en de stress die die dingen met zich meebrengen is er maar één oplossing: eens rustig sporten. Hoe cliché mens sana in corpore sano ook is, het is nog steeds ontegensprekelijk waar. Om dat te bewijzen hebben we hier wat quotes verzameld over sport:

Jorn Lelong, Blandinia Speedteam:
"Van joggen krijg ik gewoon energie, je begint je dag en wow!"

Nele Van De Reviere, mini-TAP:
"Ik fitness altijd even voor het uitgaan voor mijn abjes. Sport is gelijk aan confidence."

Fabrice Ghekiere, schachtenkoning:
"Sporten is gewoon de beste manier om uw *mind effjes* te *clearen* en enkel positieve *vibes* te verspreiden! (en voor mijn kontje natuurlijk!)"

Marlies Vervoort, Cultuur:
"Sport is gezond en besjes ook ... Ah ja, ik ging sporten vandaag ..."

Floris, pro-sport:
"De 12urenloop was echt kut." (n.v.d.r. hij bedoelde fantastisch fijn, kom plz!)

Je vraagt je waarschijnlijk af waarom sport nu nóg een manier gevonden heeft om je te spammen met reclame. Het is simpel: de *12urenloop* komt eraan! Op 29 april van 09:00 tot 21:00 slaan de kringen van de Blandijn de handen en loopschoenen weer in elkaar om op het Sint-Pietersplein rondjes te lopen tegen de andere grote kringen van de UGent. Meer info volgt zeker nog, dus hou de Facebookpagina's goed in de gaten en voeg jezelf toe in de groep 'Blandinia Sport' als je niks wil missen. De 12urenloop zal moeilijk te missen zijn, maar toch. We zullen onze lopers overstelpen met prijzen en spijzen en drankjes en bedankjes voor alle gelopen rondes! Tot dan, kus.

Aankomende sportactiviteiten:

Elke woensdag – Filolopica
Ma 23 maart – IFK Hockey
Do 26 maart – Frisbee
Di 21 april – Blandinia Frisbee
Wo 29 april – 12urenloop

Stijn Den Haese &
Gilles Vanden Bogaert

Activiteiten

Ma 23/03 K hockey @GUSB	Di 24/03 Filologica's spaghettiavond	Woe 25/03 Jumpsky	Do 26/03 Frisbee	Vr 27/03
Ma 30/03	Di 31/03 Infovergadering nieuw presidium	Woe 1/04 Filolopica	Do 2/04	Vr 3/04 Filolo s galabal
Coronavakantie				
Ma 20/04 24u van de Amber	Di 21/04 Blandinia frisbee	Woe 22/04 Filolopica	Do 23/04	Vr 24/04 Vriendjes- en familiecantus
Ma 27/04 Cavafuif	Di 28/04	Woe 29/04 12-urenloop	Do 30/04 Verkiezingen Verkiezingscocktailavond	Vr 1/05 Dag van de Arbeid
Ma 4/05 Eetweek Film- en muziekquiz	Di 5/05 Eetweek	Woe 6/05 Eetweek Filolopica	Do 7/05	Vrij 8/05
Ma 11/05	Di 12/05	Woe 13/05 Filolopica	Do 14/05 Ontgroenings- en zwanenzangcantus	Vrij 15/05

ch merch merch merch merch merch merch m

Hi fashionista !!!

Dit is dé kans om jouw Blandijncarrière op te fleuren met authentic, real and original Filologica merchandise.
ONLINE BESTELLEN VIA FACEBOOK!!!
Wat bieden we jullie aan?
- sweater: €20 (zwart, zonder kap, met filoschild)
- sokken: €6 (bordeaux, met filoschild)
- cantus bierpul: €6 (onbreekbaar en goed voor het mileu, gemaakt van kunststof, met filoschild)

OPGEPAST! Truien kunnen enkel besteld worden vanaf maandag 9/3 tot en met vrijdag 3/4!
Sokken en bierpullen kan je een heel semester lang bestellen.
In het evenement zal verschijnen wanneer je de merchandise kan ophalen. Waarschijnlijk zal dit na de paasvakantie zijn.

Check het Facebookevenement '**Filologica's Merchandise**'!

erch merch merch merch merch merch merch

SPEAKER'S CORNER

Ode aan Erasmusliefde

Ik zag je voor het eerst op een warme zomerdag. Enfin, het was warm naar Belgische normen, het soort dag waarop je niet meteen zal bruinen, maar net genoeg zodat iedereen toch klaagde dat het te warm was. The best of both worlds. Je verscheen plots in mijn ooghoek terwijl ik op een terrasje wat streekbiertjes zat te drinken. Ik sprak je aan en merkte dat je, territorialiteitsbeginsel ten spijt, geen Nederlands sprak: 'Are you from Wallonia?' vroeg ik. 'Scusi, parlo solo italiano', 'Ah oei, disculpe señorita'. Je leek verbaasd te zijn over hoe vlot ik Spaans sprak, en ik vroeg of je erbij wou komen zitten. Het werd de eerste van vele 'dates'.

We schakelen gaandeweg over van streekbiertjes op wijn en cocktails. De sangria smaakt net iets zoeter in jouw gezelschap, vermoedelijk omdat je er om een of andere reden grenadine bij doet. Ik kom wat dichter tegen je aanschuiven op de bank en leg mijn arm rond je middel terwijl je lieve woordjes in mijn oor fluistert. 'Il mondo ti va rotolare, non sei lo strumento il piu affiliato nella stalla.' Ik heb geen flauw idee wat je zegt, dus ik knik maar wat terwijl ik een glas sangria van je aanneem. 'Gracias.' Je gniffelt om wat ik zeg, en maakt een L-vorm op je voorhoofd met je duim en wijsvinger.

Ik neem aan dat het de L van liefde is.

Victor Ysebaert

Een hymne over de naam en de eer van de aanbiddelijke Theresa

Het gebarsten marmer achter je weerkaatste het zonlicht langs je wangen. Dat is de mooiste zin die ik over jou kan schrijven. De Turkse zon accentueert je blonde haren en verwart me. Ben je nu net een bloem of een schrijfster? Het doet er voor mij niet toe. Het zijn je zachte handen en het is je witte nagellak, die me verraden dat je niet van hier bent. Ik onderzoek je verder. Een witte, wijde broek. Een zwart topje en een zilveren horloge. Ik wou dat je me kon horen, maar ik denk dat je me niet verstaan zou. Te ver weg en te welgemaakt voor mij. Je staat recht en gaat naar bed. Ik mis je nu al. Het restaurant is leeg zonder jou. Ik wandel langs de rotsen. Ik deconstrueer je stijl tot er niets meer van overblijft. Vertel me morgen alsjeblieft waar je vandaan komt.

Amerika, zeg je. San Francisco. Je spreekt vloeiend Engels, alsof het je moedertaal is. Ik vraag naar je interesses. Voetbal en nog iets. Ik was afgeleid door je Londense ogen. We praten wat verder over koetjes en kalfjes en andere dieren. Soms luister ik zelfs niet. Je raakt mijn arm aan. We drinken champagne om de vakantie te vieren. Alsof je morgen niet op moet staan om een hele dag aan het zwembad te liggen, vraag je me of we naar de sterren kunnen kijken. Eventjes dan, want ik krijg mijn ogen niet van jou weg. We wandelen nog wat langs de zee. Kom je morgen ook, vroeg je.

Ik versleet mijn tijd in Kuşadasi. Ik zocht je een souvenir van discutabele origine. Ik kwam terug met een rieten hoed en een zijden sjaaltje om je Californische status te verzilveren. Anders dan je gewoonte was je niet bij het avondeten. Je plaats was leeg. Het marmer achter je blonk niet vanavond. Ik vraag me af hoe dat komt. De dikke dronken man die plots je plaats innam, stonk naar Duits bier en Schotse whisky. Zijn postuur is best te vergelijken met dat van een chalet. Breed, maar toch geen kathedraal. Als troost sprak ik hem aan en vroeg ik waar hij vandaan kwam. Amerika, zei hij. San Francisco.

Ik vond je in de bar. Ik had net ossobuco op. Jij Duits bier en Schotse whisky. Je haar is slordig en je handen zijn ruw. Ik vraag je waarom je je schoenen hebt uitgedaan. Comfort. Snap ik. Het is best warm hier. De geur van sigaren en alcohol overstijgt elke conversatie. We besloten op het balkon te gaan staan. Ik geef je mijn zakdoek. Blauw met een witte rand. We kijken over het zwembad heen, richting de bergen aan de overkant van de baai. De zon schijnt de lucht paars. Je haren lijken te zweven. Je licht verloederde make-up verraadt meer dan je denkt. Ik hou je vast.

Je bent terug in San Francisco. Je rookt dagelijks een sigaar en je drinkt niet genoeg whisky. Je bent niet te kraken. Ik kijk terug naar mijn vakantiefoto's van 2013. Ik ruik de paarse schijn en je blonde haren. Groetjes uit Amerika. Een kus in lippenstift op de achterkant. Ik leg je postkaart terug in mijn schuif. Zonder pardon stap ik mijn bureau buiten. Tussen de bomen ruik ik de burgerlijke industrie van Vlaanderen. Ik mis het marmer van Turkije. De blauwe waters. De spitse rotsen. De manier waarop de zon weerkaatst. De geur van versgebakken Turks brood. Ik mis de sterren en je ogen. Want hier en nu hebben we alleen verdriet. Ik boek meteen een ticket voor volgende zomer. De bestemming? Kuşadasi. Het hotel? Dat kies jij.

Vince De Nil

advertentie

BELLERIE

ROBINSON CRUSOE? ROBINSON NO NO

JE BENT EEN ECHTE AVONTURIER, je houdt ervan om tereizen en om nieuwe mensen te leren kennen … Dan is *Robinson Crusoe*, een gerenommeerde roman over een avontuurlijke reiziger die aanspoelt op een eiland, daar weet te overleven en er zelfs de vriend van zijn leven vindt, toch zeker iets voor jou?

Fout!

Voor wie is *Robinson Crusoe* dan wel? Goede vraag. Na het boek twee keer (ja, twee! Tip: neem de kortste tekst mogelijk voor al je essays ooit!) te hebben gelezen, kan ik constateren dat het boek aantrekkelijk is voor: A) lezers die om één of andere dubieuze reden het gezever van *middle-aged white men* willen aanhoren (disclaimer: hoewel Robinson relatief jong op het eiland aankomt, is hij afgrijselijk oud van geest; dus ja, ik reken hem tot de middelbare leeftijdscategorie); B) mensen die graag 100 bladzijden paginavulling lezen voor er ook maar iets interessants gebeurt; C) mensen die verplicht worden door Engelse Letterkunde.
Je raadt het al, zelf behoor ik tot categorie C. Om dat vak niet helemaal de grond in te boren: je kon ook andere teksten kiezen voor je essay (zoals *Beowulf*, wat ik ook niet aanraad), maar mijn naïeve ziel dacht dat het jongste boek (nu ja, als je 1719 echt jong kan noemen) ook wel het gemakkelijkste zou zijn.

Nogmaals, een zware fout langs mijn kant. **>>**

Bijgevolg mocht ik dit afgrijselijke boek twee keer lezen, terwijl de grote meerderheid het niet eens één keer gelezen heeft (@God: mijn plaats in de hemel is verdiend!). Alsof het allemaal nog niet erg genoeg was, moest ik daarna uit dat 300 pagina's tellende wangedrocht nog een originele thesis trekken.

Gelukkig herken ik een disfunctionele relatie als ik er een zie, allemaal dankzij mijn intense onderzoeken op Netflix. Na betrouwbare bronnen geraadpleegd te hebben (*bron: One Direction-Stockholm Syndrome), leek het me een originele invalshoek om eens te bewijzen dat de relatie tussen Crusoe en zijn slaaf Friday een schoolvoorbeeld was van het Stockholmsyndroom.

Als je alle zever in *Robinson Crusoe* skipt, gaat het verhaal namelijk zo: een jonge man komt op een 'onbewoond' eiland, zit daar zo'n 20 jaar seksueel gefrustreerd. Wanneer hij zelf oud en versleten is (±40), spot hij op een alledaagse dag een mooie, zwarte man (letterlijk zo beschreven, verdacht veel aandacht voor de lippen van Friday!). Die staat helaas op het punt om opgegeten te worden door een bende kannibalen. Robinson grijpt zijn kans om redder in nood te spelen en adopteert de man zowat. Hij noemt hem Friday naar de dag waarop hij de jongen gered heeft, puur om te *flexen*. Hij geeft het ventje eten en denkt dan dat hij op één of andere manier de Barmhartige Samaritaan zelve is. Friday blijft uit dankbaarheid voor altijd bij hem.

Enfin, dat is toch hoe het zit als Crusoe de zaak beschrijft.

Wie een beetje beter kijkt, ziet echter dat Friday vanaf het begin alleen een Crusoe ziet die vuur tovert uit een metalen buis en zo alle kannibalen doodt. Crusoe, die vriendelijk wil overkomen, slaagt er daarna in om Friday frequent met de dood te bedreigen (*nicely done,* Robinson!) en Friday volledig van hem afhankelijk te maken. Friday verandert van een bange gevangene plotseling in een betrouwbare aanbidder.

Maar… Plotseling? Nee, door het Stockholmsyndroom!

Uit angst voor Crusoe raakt Friday ervan overtuigd dat alles wat Crusoe doet (zoals hem wat nootjes geven, letterlijk *the bare minimum*) een ware act van vriendelijkheid is. Een ingewikkeld psychologisch trauma zorgt ervoor dat Friday positieve gevoelens ontwikkelt voor zijn gijzelnemer (en ja, het is een gijzeling, of kan Friday soms weg van het eiland? Awel ja, dacht ik al). Hij wil het eiland niet meer verlaten als Crusoe dat aanbiedt (na wat voelt als duizend jaar, echt een snelle die Crusoe). Wanneer Fridays vader aanspoelt en Friday bijna gek wordt van geluk, besluit hij toch bij Crusoe te blijven in plaats van terug te gaan naar zijn volk met zijn vader.

Maar waarom? Uit liefde? Uit angst? Of… Liefde gemengd met angst, ofwel het Stockholmsyndroom?

Conclusie: er is toch nog een categorie D van lezers: mensen die graag tussen de lijntjes van een oude vod op zoek gaan naar *homoerotic subtext* om er dan psychologisch trauma op te smijten. Als jij zo iemand bent: *be my guest*. Ik had niet genoeg woorden in dat essay om de boel uit te zoeken, en die heb ik hier ook niet. Lees *Robinson Crusoe* vooral zelf, misschien vind jij er het plezier waarnaar ik hopeloos heb gezocht.

Ineke Barbaix

© Cedric Vermeire

advertentie

jims
enjoy fitness

Auw La

poëzie

woord is dienst aan het woord
verwijzen en verwijzing
zichtbaar en waar
geen gezag sluit uit, maar sluit in
bevrijdt de vrijheid
bevrijde vrijheid
tegelijkertijd voortdurend
blindheid aan het woord
vertalen in woord en gebaar
wezen is zorg
en dialoog uitdrukking
moderne noodtoestand waarin de normalen niet meer functioneren omwille van het heil

tweeduizendjarige neerslag in zijn leven
geen enkel bezwaar kan een ander verduidelijken
gevormd wanneer de stemmen oplossen
van het geheel aan het geheel, bijvoorbeeld
slecht gehoor opvangen uit de aarde
een levende tegenstelling in het beeld
en omgekeerd
spontaan verliest zij haar tegenspraak
grenzen liggen zoek
het omgekeerde bestaan voltrekt zich
aantasting houdt iedereen op zijn plek

Lore De Schutter

Jerusalem en jij

Aan de Westerse muur verloor ik jij even uit het oog.
Waar jij jij al een tijd was kwijtgeraakt,
Vond jij jij in de vrouweningang.
Toen jij God was tegengekomen,
Liet hij jij zachtjes leeglopen.
En zag ik jij aan de vrouwenuitgang

Bedekt in verse tranen
Een nieuw kanaal om op te varen.
Huilend lachend,
Want de valse waren opgedroogd.

Dus nu jij jij hun stroming verder zoekt,
Laat ik mij vrij verloren lopen.
Het westen in.
Door tunnels
En krochten
En onmogelijke bochten
Mond ik uit in een lichtoverladen land.

Ha Shalom en ga in vrede.
Wie weet
Komen onze rivieren elkaar ooit weer tegen.

Tot dan,
Bergop en af,
Jij jij in elk terras,
Ik mij als gloeiend glas.

Durim Morina

Du fragtest mich,
warum ich eigentlich auf Deutsch schreibe.
Wie sollte ich dir erzählen,
dass es seine Sprache ist,
dat enkel zijn taal
ons - mij - aan ons - mijn bestaan herinnert,
dat wanneer een woord haastig
van zijn mond in de mijne glipt,
Nederlands misschien niet evenzo charmant klinkt.
- Sorgfältige Entschuldigung

Elena Van Meirvenne

advertentie

CAFÉ Amber
BLANDIJNBERG

EXTRA

COVIDOOLHOF

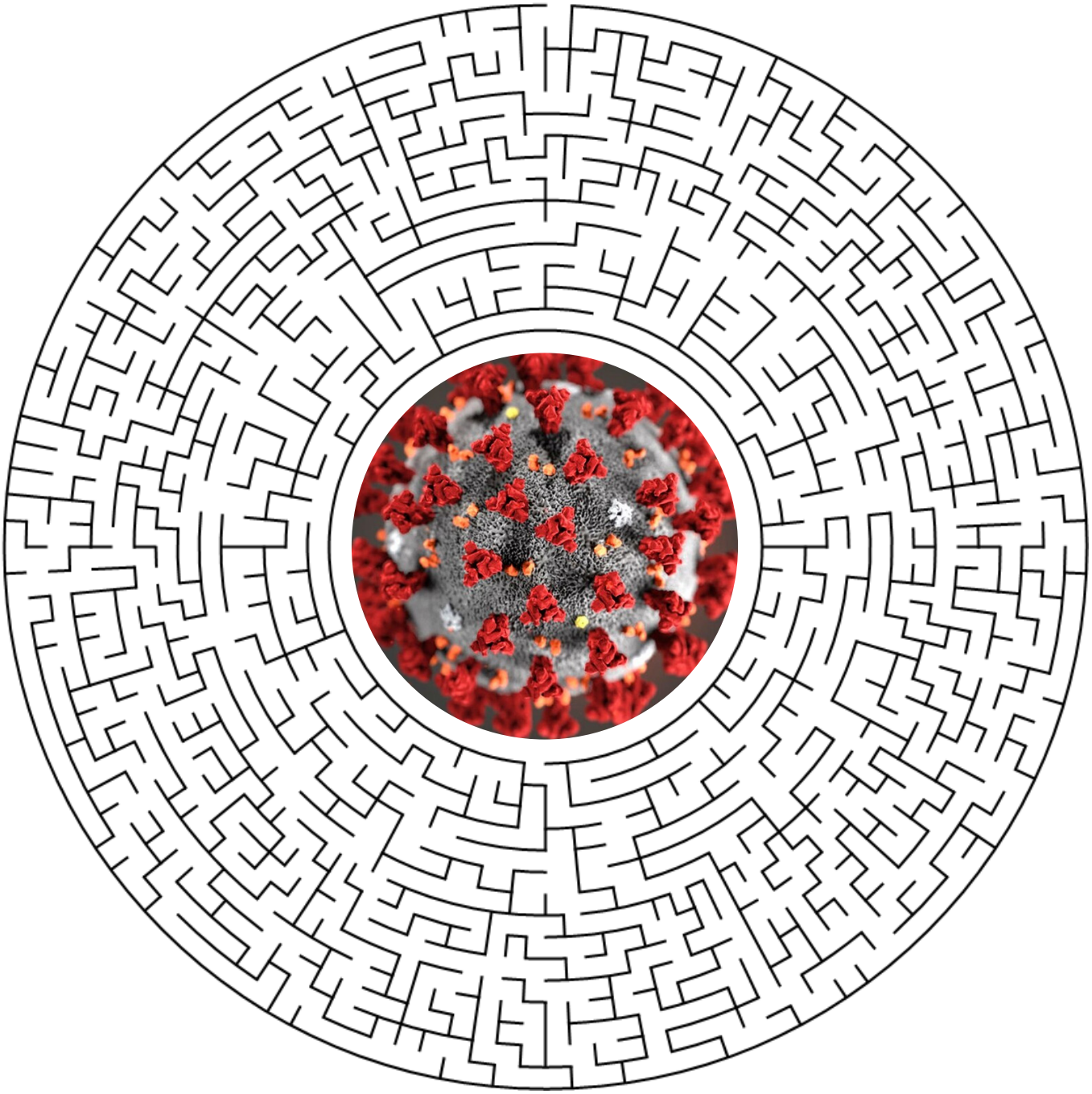

HELP!

Het coronavirus slaat overal om je heen!
Ontsnap zo snel mogelijk uit je
quarantaine en vind je vrije
Pokémon Go-leven terug!

SCRIPTOR SHITPOSTING

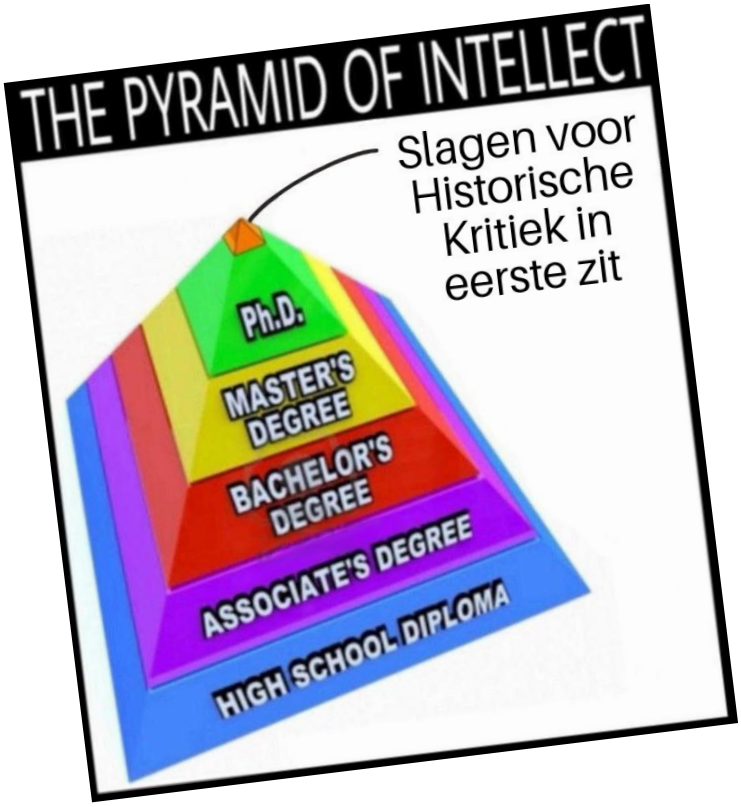

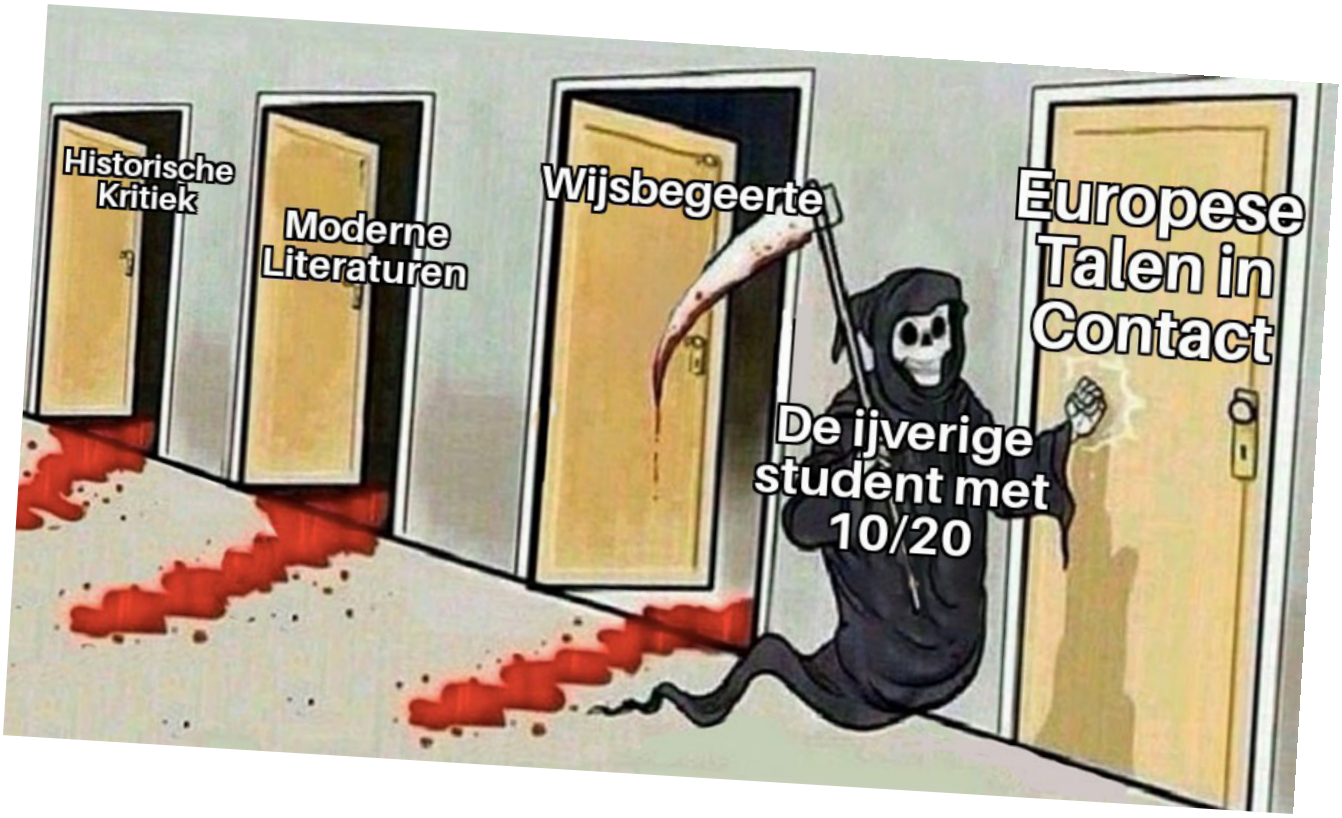

ZOEK DE VERSCHILLEN

HORO

Ram

De lente komt er sneller dan je denkt! Klap snel je laptop open om nog wat online te shoppen. De sterren geven het volgende idee: Crocs, maar dan *hot pink*!

Je volgende reis gaat naar:
Thessaloniki - Griekenland

Stier

Probeer dit semester wat meer te ontspannen, beste Stier! Dat schoolwerk loopt niet weg, maar de gezellige avonden waarop je wat rond kan hangen met je vrienden, kan je niet zo maar overdoen!

Je volgende reis gaat naar:
Bologna - Italië

Tweelingen

Vergeet niet af en toe tegen je ouders te zeggen dat je hen graag ziet! Door het drukke studentenleven zouden we dat soms eens durven vergeten. Wat zijn de sterren soms melig!

Je volgende reis gaat naar:
Amsterdam - Nederland

Kreeft

Vergeet niet dat een groepswerk om teamwork draait! Neem ook je verantwoordelijkheid en help je team vooruit. Wie weet met welk moordcomplot je teamleden anders komen opdraven …
Je volgende reis gaat naar:
Havana - Cuba

Leeuw

Jij vindt dit semester, na lang zoeken, eindelijk je ritme. Dit gaat gepaard met een toevlucht tot een hedonistische levensstijl, wat de sterren alleen maar kunnen aanmoedigen. Geniet ervan!

Je volgende reis gaat naar:
Oslo - Noorwegen

Maagd

Anderen helpen mag dan belangrijk zijn, je eigen mentale welzijn primeert! Iets met je eigen zuurstofmasker eerst opzetten … ofzo? De sterren vliegen nooit; ze hebben geen idee hoe die uitspraak gaat.

Je volgende reis gaat naar:
Chicago – Verenigde Staten

SCOOP

Weegschaal

Het wordt een druk semester, maar dat is geen reden tot paniek! Loop je checklist stap per stap af en je geraakt er wel! Lukt het niet, dan zijn de sterren niet aansprakelijk.

Je volgende reis gaat naar:
Vancouver - Canada

Steenbok

Dit semester raak je een voorwerp kwijt dat tot nu toe een sleutelrol speelde in je leven. Waarschijnlijk zul je dus je sleutels verliezen. Hou ze goed bij!

Je volgende reis gaat naar:
Kaapstad – Zuid-Afrika

Schorpioen

Vergeet je taken niet op tijd in te dienen! Voor je het weet sta je plots op een feestje en besef je dat dat essay om middernacht binnen moest! De sterren spreken uit ervaring.

Je volgende reis gaat naar:
Istanbul - Turkije

Waterman

Kansen doen zich maar eens om de zoveel tijd voor! Als een kans zich aanbiedt, moet je die meteen grijpen! Je favoriete artiest komt naar België? Gaan! Gratis shots? Doen! Hotel? Trivago!

Je volgende reis gaat naar:
Edinburgh - Schotland

Boogschutter

Maak boodschappenlijstjes! Je weet nu ondertussen maar goed genoeg dat je steeds de melk vergeet mee te nemen! Er is niets verkeerds met wat georganiseerder werken.

Je volgende reis gaat naar:
Reykjavik - IJsland

Vissen

Vissen hebben water nodig om te overleven, beste Vissen, en alcohol valt niet binnen die categorie! Gun die lever wat rust! Nuchter uitgaan heeft ook zijn voordelen!

Je volgende reis gaat naar:
Berlijn - Duitsland

DE UNI

De Dilemmaredactie heeft dit jaar een professionele chef-kok onder haar hoede genomen. In elke editie krijgt de lezer drie à vier simpele (maar toch lekkere) recepten voorgeschoteld. Samen met UniChef Stef Roesbeke kan elke student nieuwe bereidingen uitproberen op zijn/haar/andermans kot.

OMELET MASALA

INGREDIËNTEN

½ el olie
½ fijngesnipperde ui
½ groene peper (zaadjes verwijderen en in ringen snijden)
½ cm verse gember (geschild en fijngesneden)
1 pruimtomaat in blokjes gesneden
½ tl garam masala
¼ tl kurkuma
4 eieren
½ bosje verse koriander

1. Verhit de olie in een nette koekenpan (want schimmels hebben niet zo'n aangenaam effect smaakpapillen, op uw darmen daarentegen …) en bak er de ui, de peper, de gember en de tomaten met de snuif zout circa 10 minuutjes zachtjes in. Roer de *garam masala* en de kurkuma erdoorheen en bak 1 minuutje verder.

2. Klop de eieren met wat zout en peper los in een kommetje en roer de koriander erdoorheen. (Probeer niet als een halve gare te kloppen, we hoeven geen eierschuim te hebben.)

3. Giet het eimengsel in de pan en draai de pan rond zodat het ei zich goed over de pan verdeelt. (Probeer niet als een halve gare te draaien, we hoeven geen extra poetsbeurt te hebben in de keuken.)

4. Bak enkele minuten tot de bovenkant droog is. Draai de omelet om en bak kort verder tot hij overal stevig en gaar is.

5. Snijd de omelet doormidden en roep de buren (om hen te bedanken voor het gebruik van hun smaakpapillen van het vorige gerecht).

CHEF

JAPANSE HAMBURGERS

INGREDIËNTEN

35 gr panko
125 ml melk
400 gr rundergehak
300 gr varkensgehakt
3 lente-uitjes in fijne ringen gesneden
1 losgeklopt ei
¼ tl wasabipoeder
1 el zonnebloemolie
125 ml mirin (rijstazijn)
125 ml sake (of jenever als je geen sake lust of vindt)
125 ml sojasaus
3 el poedersuiker

1. Doe de panko in een glazen kom (of een pot, als het glas per ongeluk naar de glascontainer verhuisd is). Giet de melk erbij en laat de panko 15 minuten weken. Doe het runder- en het varkensgehakt erbij, samen met de lente-uitjes, het ei en de wasabi en meng alles goed door elkaar.

2. Vorm 8 gelijke hamburgers en dek ze af met plasticfolie en laat ze 1 uurtje opstijven in de koelkast.

3. Laat ze voor het bakken kort op kamertemperatuur komen (kamertemperatuur is 18°C, doe een dikke trui aan als je het kouder hebt).

4. Bak ze gaar in een braadpan.

5. Ondertussen bereiden we de teriyakisaus door de mirin, de sake (of de jenever, terwijl we de sake opdrinken), de sojasaus en de suiker in een pan zachtjes warm te maken.

6. Laat een beetje indikken.

7. Om de mama of de papa een plezier te doen, kan je bij de foto voor Instagram een bereid slaatje plaatsen, zodat ze toch denken dat je groenten eet …

MEXICAANSE GARNALENSOEP

INGREDIËNTEN

1 el olie
1 wortel in kleine blokjes
1 stengel bleekselderij in dunne ringen
1 fijngehakte groene paprika
1 fijngesnipperde rode ui, zout en peper
3 teentjes fijngehakte knoflook
1 tl gerookte paprikapoeder
1 tl komijnpoeder
1 tl gedroogde oregano
1 el tomatenpuree
1 zoete aardappel in blokjes gesneden
400 gr tomatenblokjes (mag uit blik zijn)
150 gr scampi
1 avocado in blokjes
½ bosje verse koriander, 1 limoen in partjes

1. Verhit de olie in een grote wokpan en voeg de wortel, de bleekselderij, de paprika en ¼ van de ui toe en breng op smaak met peper en zout. (Indien je dagelijks Mc Donalds, of instant noedels eet, roep dan de buren erbij … Zij hebben misschien betere smaakpapillen)

2 . Bak tot de groenten beetgaar zijn (probeer dit gerecht dan ook niet te maken na een bezoek aan de tandarts).

3. Voeg de knoflook, het gerookte paprikapoeder, komijnpoeder en de gedroogde oregano toe en bak ongeveer 1 minuut verder.

4. Roer de tomatenpuree erdoorheen en voeg de zoete aardappel, de tomatenblokjes en 350 ml water toe, zet het vuur en beetje lager (hiermee bedoel ik de temperatuur, niet het fornuis zelf) en kook het geheel 30 minuten verder.

5. Voeg de scampi en wat zout en peper toe en kook 5 minuten verder tot de scampi gaar zijn. Roer de overige rode ui door de soep.

6. Serveer de soep in kommen en garneer met de avocado, de verse koriander en partje limoen.

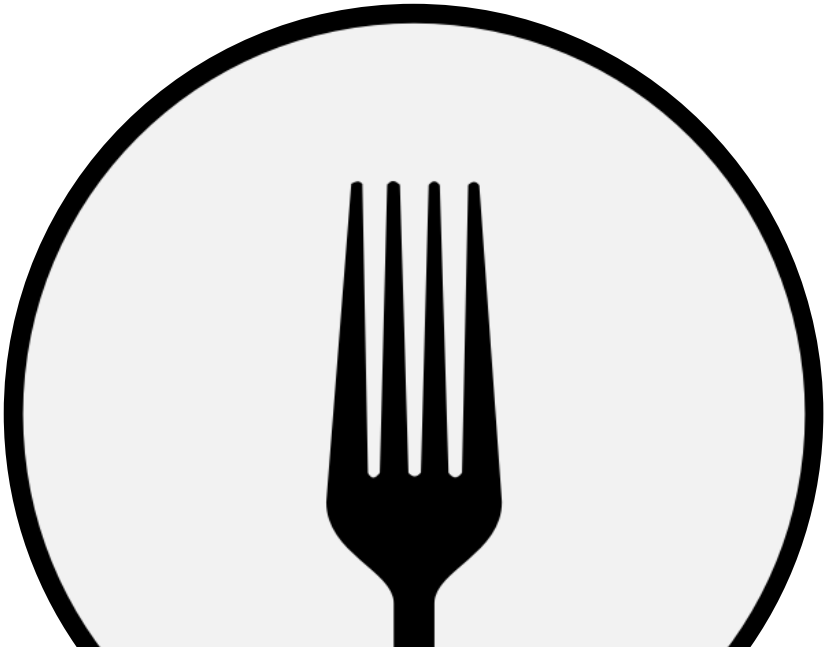

OPLOSSINGEN

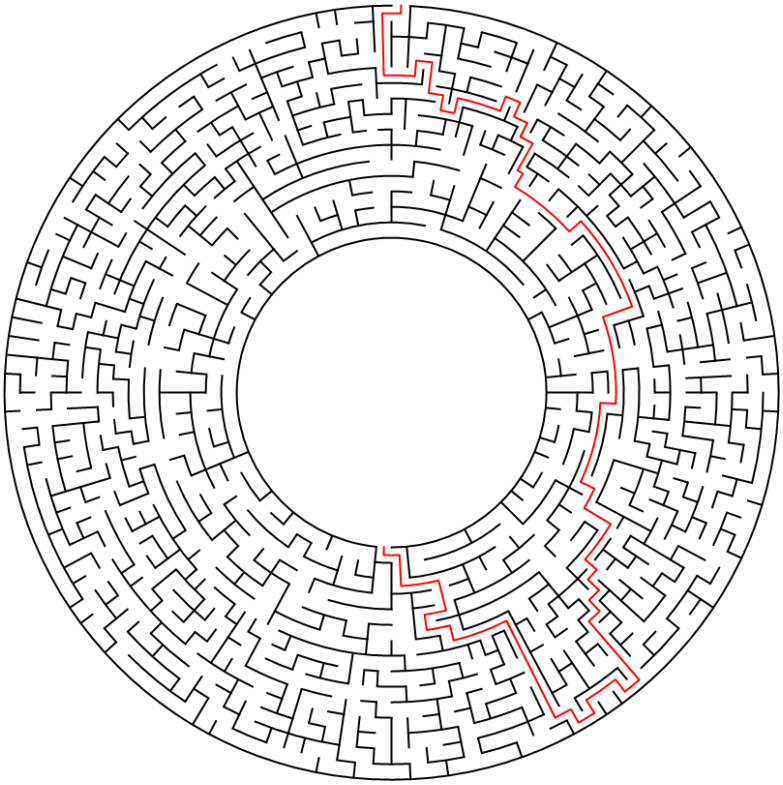

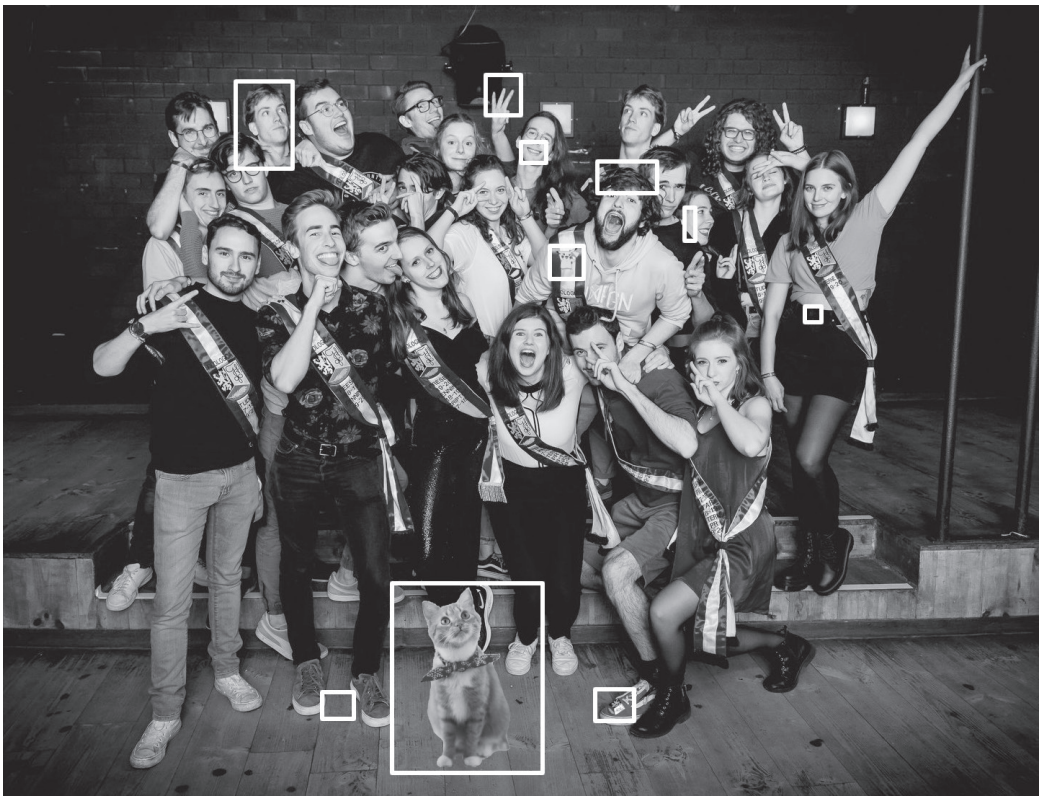

Filologica dankt haar

Prosenioren

Freek Braekman 98-99 (G)
Katrijn D'Herdt 02-03 (G)
Koen Goossens 02-03 (R)
Elisabeth Ghysels 03-04 (R)
Bart Peeters 03-04 (G)
Anne Bosman 04-05
Jeroen Meuleman 05-06
Benoît Lagae 06-07
Robin Van Cleemput 07-08
Aäron Maes 08-09
Tom Van Steendam 09-10
Stephanie Lannoo 10-11
Edouard De Prez 11-12
Maxim Mommercy 12-13
Madelon Bakx 13-14
Joachim Schol 14-15
Jan Bogaert 15-16
Tina Hottinger 16-17
Aulikki Lefèvre 17-18
Serafina Van Geertruyen 18-19

Peter

Jelle De Groote

Bevriende verenigingen

Auw La
Babylon
KHK
KK
KMF
Lingua
Moeder Zeug
OAK
Slavia
Tomo No Kai
Veto
V.G.K.

Academisch personeel

Gert Buelens
Johanna Barddal
Kristoffel Demoen
Mara Santi
Marco Formisano
Mark Janse
Marysa Demoor
Thijs Gillioen
Yves T'Sjoen

Ereleden

Anne-Cathérine Neirinck
Arne Chys
Arne Wittevrongel
Arthur T'Kindt
Aulikki Lefèvre
Charlotte Binnemans
Emiel T'Kindt
Eveline Vandewalle
Fien De Brie
Florine De Keyser
Hendrik De Slagmulder
Jan Bogaert
Jan Raeymaekers
Jan Vanarendt
Karel Van Ooteghem
Karen Cruyt
Kylie Cano
Lara De Clerck
Luca Garcia
Lucas Rabaey
Madelon Bakx
Maxim Stockx
Sander Laridon
Serafina Van Geertruyen
Tatjana Ceuterick
Tina Hottinger
Tine Maes
Tobias Cobbaert
Tom Vandevelde
Tom Van Steendam
Yasmin Crombez
Youness Iken